

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soudu v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Cukerové a přísedících JUDr. Zory Hedbábné a Zuzany Tomáškové v hlavním líčení konaném dne 27. listopadu 2024 takto:

Obžalovaná

[Jméno a Příjmení],

narozená dne xxx xxx, xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx – xxx xxx,

je vinna, že

I.
dne 23. 11. 2015 v xxx xxx [Společnost 1], na adrese xxx xxx, xxx přistoupila prostřednictvím internetového bankovnictví k bankovnímu účtu č. xxx obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] a převedla částku ve výši 1.121.232 Kč na svůj osobní bankovní účet č. xxx a tuto si přisvojila, aniž by k tomuto měla jakýkoliv právní důvod, a to poté, co se téhož dne dozvěděla od svého bývalého manžela [Osoba 1], že byla na základě rozhodnutí jediného akcionáře obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2], IČO xxx, sídlem xxx xxx, xxx, [Osoba 1], ze dne 12.11.2015 odvolána z funkce jediné členky představenstva této obchodní společnosti, čímž způsobila obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] škodu ve výši 1.121.232,- Kč,

II.
dne 8.1.2016 podala návrh na zápis změn zapsaných údajů od obchodního rejstříku spočívající ve výmazu člena představenstva [Osoba 2] ke dni 12.11.2015 a znovu zapsání jako člena

představenstva společnosti [SPOLEČNOST 2] svou osobu, k čemuž doložila notářský zápis ohledně rozhodnutí valné hromady společnosti o zvýšení základního kapitálu, sloučení a štěpení akcií NZ 70/2011, dále rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 12.11.2015, průvodní dopis ze dne 8.1.2016, ve kterém zpochybnila, že [Osoba 1] je jediným akcionářem uvedené společnosti, a čestné prohlášení akcionářky ze dne 8.1.2016, ve kterém se prezentuje jako akcionářka společnosti [SPOLEČNOST 2], přičemž návrh na zápis změn obžalovaná doplnila dne 19.1.2016 o seznam akcionářů, kdy na základě těchto listin Městský soud v Praze usnesením ze dne 2.2.2016 sp.zn. H 192/RD29/MSPH, FJ 12447/2016/MSPH rozhodl o výmazu statutárního orgánu – člena představenstva [Osoba 2] a jediného akcionáře [Osoba 1] a zapsal členkou představenstva obžalovanou a člena dozorčí rady [Osoba 3], kdy jako jediná členka představenstva obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] zapsané v obchodním rejstříku vedeným Městským soudem v Praze a tuto funkci skutečně vykonávající, vědoma si skutečnosti, že existuje spor ohledně jejího odvolání z funkce člena představenstva obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] na základě rozhodnutí jediného akcionáře této společnosti [Osoba 1], ze dne 12.11.2015, uzavřela v rozporu s § 51 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, a § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník:

1) dne 4.2.2016 Smlouvu o zřízení služebnosti užívání nemovitosti, v níž se obchodní společnost [SPOLEČNOST 2] jako povinná jednající obžalovanou zavázala zřídit doživotní služebnost ve prospěch obžalované k užívání jednotky č. xxx, nacházející se v budově č. p. xxx na pozemku parc. č. xxx v katastrálním území xxx xxx, obec xxx a k ní se vztahujícímu podílu ve výši id. 27655/105653 na společných částech budovy č. p. xxx postavené na pozemku parc. Č. xxx v katastrálním území xxx xxx, obec xxx, a to za částku 18.500,- Kč, čímž následným zápisem služebnosti do katastru nemovitostí ke dni 15.3.2016 s právními účinky zápisu ke dni 8.2.2016, způsobila obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2], IČO xxx, sídlem xxx xxx, xxx, škodu ve výši 11.381.850 Kč,

2) dne 4.2.2016 Smlouvu o zřízení služebnosti užívání nemovitosti, v níž se obchodní společnost [SPOLEČNOST 2] jako povinná jednající obžalovanou zavázala zřídit doživotní služebnost ve prospěch obžalované k pozemku č. st. xxx, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je budova č. p. xxx, víceúčelová stavba, vše v katastrálním území xxx, obec xxx xxx, okres xxx, a to za částku ve výši 12.100,- Kč, čímž následným zápisem služebnosti do katastru nemovitosti ke dni 29.4.2016 s právními účinky zápisu ke dni 15.3.2016 způsobila obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2], IČO xxx, sídlem Xxx xxx, xxx, škodu ve výši 2.903.900 Kč,

čímž jednáním pod bodem ad I. a II. způsobila obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2], IČO xxx, sídlem Xxx xxx, xxx, škodu v celkové výši 15.406.982 Kč,

tedy

jednáním pod bodem ad I. a II.) se obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

čímž spáchala

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 ti (pěti) let nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu zákazu činnosti** spočívající ve výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace na dobu trvání **5 ti (pěti) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalované ukládá povinnost zaplatit **poškozené společnosti [SPOLEČNOST 2], IČO xxx**, sídlem Xxx xxx, xxx, škodu ve výši **15.406.982 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená společnosti [SPOLEČNOST 2] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních

Odůvodnění

1. Dne 5.8.2021 byla státním zástupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 podána k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 obžaloba na obžalovanou [Jméno a Příjmení] pod sp. zn. 2 ZT 6/2021 pro skutky tam uvedené, které byly kvalifikovány jako jednak zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku a dále pro zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 7.12.2022 pod sp. zn. 6 T 75/2021 předložil věc Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti soudu dle § 222 odst. 1 tr. řádu za použití § 188 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Vrchní soud v Praze pak usnesením ze dne 17.2.2023 pod sp. zn. 9 Ntd 1/2023 rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Městský soud v Praze.

2. Předně soud musí reagovat na opětovnou námitku neřádně zahájeného trestního stíhání obžalované. V této souvislosti plně odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17.2.2023 pod sp.zn. 9Ntd 1/2023, které se pod bodem ad 26) touto otázkou podrobně zabýval a vyjádřil. I zdejší soud má za to, že nic nenasvědčuje tomu, že by nebylo řádně zahájeno trestní stíhání. Na potvrzení o převzetí usnesení o zahájení trestního stíhání je vyznačeno jméno obžalované, číslo jejího občanského průkazu i podpis obžalované. Jeho pravost nezpochybnil ani v průběhu dokazování založený znalecký posudek z oboru písmoznalectví znalkyně Mgr. Heleny Hornychové (níže popsaný), neboť znalkyně posuzovala kopii doručenky a to přesto, že byl k dispozici originál, kterého se znalkyně u obžalované domáhala, avšak tato její existenci v trestním spise záměrně a cíleně zamlčela.

3. Soud má po dokazování provedeném v hlavním líčení za to, že mu dokázané skutečnosti umožňují ve věci spravedlivě a kvalifikovaně rozhodnout.

<u>Výpověď obžalované</u>

4. **Obžalovaná [Jméno a Příjmení]** od počátku vinu popírá. Uvedla, že se cítí absolutně nevinná, s navrženým trestem nesouhlasí a jediný důvod proč je u trestního soudu, je čistě snaha ovlivnit civilní soudy, kde se vedou řízení jak u věcných břemen, tak o vlastnictví společnosti, zejména, zda

byla platně odvolána z pozice statutárního orgánu předmětné společnosti.

5. K věci obžalovaná u soudu vypověděla, že společnost byla založena v únoru 2010 na popud a za finanční prostředky xxx [Společnost 1], jejíchž byla majoritním společníkem. xxx vlastnila obžalovaná z 65% a p. [Osoba 3] z 35%. Cílem založení společnosti [SPOLEČNOST 2] bylo, že bude pro obžalovanou, neboťxxx byla společností v.o.s., kde společníci ručí za úkony celým svým majetkem. Nová společnost tedy byla čistě za ochranou toho, co obžalovaná vydělala za osm let fungování v XXX Následně do společnosti [SPOLEČNOST 2] obžalovaná vkládala finanční prostředky a majetky, které jsou uvedeny v obžalobě. Všechny vklady byly transparentní, kde všemu má doklady, peníze byly zasílány z účtu xxx nebo samotnou obžalovanou. V průběhu let se zvyšoval základní kapitál, kdy peníze na jeho navýšení opět vkládala do banky obžalovaná. Společnost řádně fungovala, byla jen za čistě správu majetku. Problémy nastaly až v roce 2015, kdy se začal k obžalované a jejich synovi chovat zle. Tehdy ho poslala k právníkovi, neboť není možné, aby se tak choval. On však bohužel šel poradit k minoritnímu společníkovi obžalované z XXX Obžalovaná svému společníkovi důvěřovala, vůbec nic takového netušila. Minoritního společníka, který viděl do všeho, co se v xxx dělo, napadl ďábelský nápad a to, že manželovi obžalované pomohl zlegalizovat převod společnosti na něho. Obžalovanou pak uklidňovali, že se to nějak vypořádá v SJM. Obžalovanou něco takového ani nenapadlo, neboť vše ve společnosti [SPOLEČNOST 2] platila ona, společnosti patřila i část xxx, kdy z hlediska advokátních předpisů nemůže cizí subjekt vlastnit XXX Obžalovaná má k dispozici zvukový záznam ohledně legalizace toho převodu. Navíc při založení xxx v roce 2002, měli s p. [Osoba 3] jednoduchou společenskou smlouvu, ze které vedle rozdělení podílů, rovněž vyplývalo, že cokoli se v ní dělá nebo rozhoduje, tak je zapotřebí souhlas toho druhého, takže ani nebylo možné aby [Osoba 3] odsouhlasil převod majetku v řádech miliónů korun na manžela obžalované. Při založení xxx základní kapitál činil 3.158.700 Kč, jak již uvedla, ona měla podíl ve výši 65% a [Osoba 3] 35%. V téže době si [Osoba 3] zakládal jinou společnost [Společnost 3] a [Společnost 6], do které si převedl alikvotních 35%, tzn. že obžalované do společnosti [SPOLEČNOST 2] šly cca 3 mil. Kč a [Osoba 3] do jeho společnosti cca 1 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že společnost [SPOLEČNOST 2] vlastnila i část AK, tedy i prostor, tak bylo jasné, že když zhodnocovali prostory, že obžalovaná bude muset s [Osoba 3] lépe vyrovnat v případě, kdyby se někdy rozešli. Dohodli se, že to bude v poměru, co tam kdo dá další peníze, ale to se tehdy neřešilo, neboť nebyly ve neshodě. V průběhu pěti let došlo ke zvýšení základního kapitálu, který hradila pouze obžalovaná, včetně 65 tis. Kč na provoz a běžné úhrady provozu AK, kterou částečně, zejména prostory, vlastnila společnost [SPOLEČNOST 2]. Pan [Osoba 1] na založení této společnosti nic nedal. Zpočátku měla společnost xxx prostory v předmětné nemovitosti v pronájmu. Postupně, jak pracovali a vydělávali peníze, měli prostředky na společnosti i na nemovitosti. Nemovitost Xxx zaplatila společnost [SPOLEČNOST 2], kdy pan [Osoba 1] do ní nedal ani korunu. Ještě tam byla druhá nemovitost v Xxx xxx. Pořízení bytové jednotky stálo 6 mil. Kč. Tyto peníze byly poslány z AK, na to jsou doklady. Přestože peníze na její zakoupení byly z AK, tak pan [Osoba 3] žádné vlastnické právo k této bytové jednotce nemá, neboť na základě jejich podílů v xxx 65% a 35%, tak on si ze svého podílu 35% koupil své dvě společnosti, jiný nemovitý majetek. V žádném případě tedy nemohl vydat třetí osobě majetek obžalované bez jejího souhlasu a bez zaplacení. Uvedených 6 mil. Kč na nákup nemovitosti, byl normálně generovaný zisk obžalované z XXX

6. Dále obžalovaná uvedla, že společnost [SPOLEČNOST 2] ke společnosti [SPOLEČNOST 4] neměla žádný vztah. V době, kdy obžalovaná zakládala spol. [SPOLEČNOST 2], tak [Osoba 1] na tomto nikdy neparticipoval. Obžalovaná může vše doložit řadou notářských zápisů založených ve Sbírce listin, emailovou komunikací s notářkou. Jediné na čem [Osoba 1] staví své vlastnictví je antidatovaná smlouva, která nemá náležitosti kupní smlouvy, neboť nemůže nabýt společnost, která má majetek, aniž by cokoli zaplatil a bez jejího souhlasu. Proto i na [Osoba 1] podala v roce 2016 trestní oznámení, neboť se s ním nedalo domluvit.

7. V předmětné době xxx měla dva bankovní účty, na koruny a na eura. Jejich disponentem byla obžalovaná a pan [Osoba 3]. Když se zakoupila nemovitost Xxx z finančních prostředků AK, tak obžalovaná byla členem představenstva a v dozorčí radě byl p. [Osoba 3], tudíž s tím souhlasil, a u těch jeho společností to bylo obráceně, on byl předseda představenstva a obžalovaná v dozorčí radě. Takto si to schvalovali, nebylo na tom nic nezákonného. Výhradním vlastníkem nemovitosti Xxx je společnost [SPOLEČNOST 2],xxx tam nemá žádný podíl. Kdyby obžalovaná manželovi neřekla, že se chce rozvést, tak by se jí to nestalo.

8. Co se týče domu v Xxx xxx, tak k tomu obžalovaná uvedla následující. Její manžel jí stál v manželství dost peněz, kdy moc nepracoval, nějakou dobu byl nemocný, takže on žil v Xxx xxx v jejich bytě na xxx a ona v xxx. Půjčovala mu poměrně vysoké částky, na což má doklady. Jednou chtěl půjčit 2.100.000 Kč, ale toto obžalovaná odmítla s tím, že již mu nic nedá, neboť zneužívá toho, že ona pochází z kulacké rodiny, pracuje a on nic nedělá, jedině by přistoupila na výměnu. V té době měl manžel obžalované sídlo kanceláře spol. [SPOLEČNOST 4] v předmětném rodinném domku v Xxx xxx. Po odsouhlasení obžalované, že tento domek převedou na spol. [SPOLEČNOST 2], manžel toto učinil, vše zlegalizovali a od obžalované za to dostal těch 2.100.000 Kč. Vše toto je smluvně zdokumentováno. V tomto rodinném domečku bylo v plánu trávit společné víkendy jako rodina. Společnost [Společnost 4] je stavební firma, ale co dělá, obžalovaná nikde nevidí. Když s p. [Osoba 3] rekonstruovali prostory AK, tak tuto společnost použili, kdy manžel za to dostal řádně zaplaceno.

9. Dále obžalovaná uvedla, že v době manželství neměli SJM bohužel rozděleno. Manželství bylo uzavřeno 16.4.2007. Společnost [SPOLEČNOST 2] tedy byla založena až poté, v roce 2010. [Osoba 1] obžalované nikdy žádné finanční prostředky související se spol. [SPOLEČNOST 2] nepůjčil. Naopak, půjčovala mu obžalovaná, a to nejen jemu, ale i spol. [Společnost 4], na což má doklady. Jednalo se o vysoké částky, dokonce mu půjčovali s panem [Osoba 3] z xxx částku asi 3,5 mil. Kč. [Osoba 1] říkal, že jako stavební firma potřebuje mít stále kontokorent, tak si půjčoval neustále. Jestli a kde fakticky vyvíjel nějakou stavební činnost obžalovaná neví. Pouze je jí známo, že ho pověřili rekonstrukcí Xxx, kde měl spoustu subdodavatelů a jen to organizoval. Za to dostal zaplaceno řádně dle smlouvy o dílo. Společnost xxx na to měla poskytnuté financování z banky. Byl dokonce přeplacen, a přesto si stále peníze půjčoval. Celý projekt Xxx byl realizován proto, že obžalovaná předtím bydlela v xxx a když měla malé miminko, bylo pro ni náročné dojíždět. Proto aby to měla nejblíže, zrekonstruovali kanceláře a plánovali, že ona bude bydlet nahoře. V té době [Osoba 1] žil v Xxx xxx a vlastně až na doporučení [Osoba 4] si v roce 2018 změnil bydliště do xxx. Svého bývalého manžela [Osoba 1] znala od svých 15ti let z Xxx xxx, odkud rovněž pochází. Pak dlouhou dobu žila v zahraničí. Když jí bylo 30 let, tak si ho po půlroční známosti vzala. Vypadal jako hodný a chudý kluk. Ona v době manželství hodně a tvrdě pracovala, proto žila v Praze a její manžel v Xxx xxx. Říkal, že tam má stavební firmu, ale byl i zaměstnán v biskupství. Pak onemocněl, obžalovaná si ho přestěhovala do xxx, kde se o něj starala, a když se uzdravil, stalo se jí toto. Pan [Osoba 3] s [Osoba 1] se poznali až přes obžalovanou. Důvodem jejich rozvodu s [Osoba 1] byl takový, že v roce 2015 dodělávali tu bytovou jednotku. Již začátkem r. 2015 se tam [Osoba 1] nastěhoval. Jak tam byl více, obžalovaná zjistila, že to není úplně v pořádku, neboť začal jezdit na různé rituální modlitební společenství, začal zvát různé pány k nim domů do domácnosti, aby se modlili apod. Takže půl rok bylo peklo, kdy obžalovaná měla strach zejména o dítě. Podala tedy v r. 2015 návrh o svěření do péče a manželovi řekla, aby se šel poradit s právníkem, že takhle se žít nedá. A on šel za společníkem obžalované, za [Osoba 3]. Společníkem s [Osoba 3] byla obžalovaná 16 let, kdy byl pro ni více než její manžel, protože od rána do večera spolu trávili čas v práci. Seznámili se na studiích v xxx. Důvod, proč radil manželovi obžalované proti ní, byly peníze, neboť manžel na něho převedl i svůj nárok. Jednalo se o obrovský majetek, kdy manžel do té doby vůbec nevěděl, jak společnost [SPOLEČNOST 2] funguje. Nevěděl ani, zda a kde má společnost účet. Jeho pouze zajímalo, aby dostal zaplaceno za rekonstrukci nemovitosti Xxx, kterou prováděl na společnost [Společnost 5] a [SPOLEČNOST 2]. Věděl pouze, že společnost

[SPOLEČNOST 2] patří obžalované, ale o chodu společnosti nevěděl nic. Převodem obrovského majetku na [Osoba 3] v podstatě zlegalizoval převod akcií. Manžel to nejspíš udělal proto, že měli s [Osoba 3] dohodu. Obžalovaná předložila pravomocné rozhodnutí VS v Praze, kde spol. [SPOLEČNOST 4] a p. [Osoba 4] žalují spol. [Společnost 5], protože kromě toho, že převedli tuto společnost, tak současně dali do likvidace spol. [Společnost 5], které patří celý dům, včetně prostorů xxx a bytové jednotky. VS v Praze vyslovil absolutní neplatnost této smlouvy, protože na stejném principu převedl [Osoba 3] na společnost [Společnost 4] svoji společnost [Společnost 3], a to za 35 tis. Kč. Tímto převodem převedl na společnost [Společnost 4] za pouhých 35 tis. Kč svůj majetek, včetně části nemovitosti [Společnost 5], a to dle obžalované nedává logiku.

10. Jednatelkou společnosti [Společnost 5] je stále obžalovaná, toto potvrdil i VS v Praze. Podstatou podvodu, který byl udělán [Osoba 3] a [Osoba 1], je odcizení akcií ve spol. [SPOLEČNOST 2], čímž získali polovinu spol. [Společnost 5] a to je společnost, které patří předmětný dům na xxx. Současně dali spol. [Společnost 5] do likvidace. Spol. [Společnost 5] byla vlastníkem celé nemovitosti Xxx od počátku roku 2006 nebo 2007, kdy jeho koupi hradila [SPOLEČNOST 1] z bankovního úvěru. Plán byl development, kdy nemovitost xxx zakoupila od klienta obžalované, který byl developer a rozhodl se odstěhovat do Ameriky. Vzhledem k tomu, že xxx neměla tolik peněz, požádala o profinancování ČSOB, kdy výsledkem developmentu bude, že xxx si nechá prostory na své sídlo a obžalovaná bytovou jednotku, a ostatní bytové jednotky se rozprodají, kdy budou minimálně tři vlastníci v domě, což jim pomůže uhradit úvěr. Bohužel v r. 2008 přišla krize, kdy nemovitosti se neprodávaly nebo se prodávaly pod cenou. Proto obžalovaná vymyslela plán, kdy xxx měla finanční prostředky, a domluvila s bankou, že všechny bytové jednotky neprodají. Jen museli splnit ty tři vlastníky. Tak si jednu bytovou jednotku koupila klientská spol. [Společnost 7], od které ji pak obžalovaná odkoupila. Obžalovaná měla zájem i na odkupu předmětné půdní bytové jednotky, ale s tím banka nesouhlasila, neboť má směnky. Vše tedy bylo obžalované, ale na této půdní bytové jednotce nefiguruje její jméno a zpočátku byla napsána na jejího manžela. Manželovi tehdy po dohodě s [Osoba 3] naposílali 6 mil. Kč, a manžel pak těch 6 mil. Kč zaplatil bance, resp. zaplatil těch 6 mil. Kč té společnosti, aby je mohli dát na splátky úvěru do banky. Poté, vzhledem k tomu, že peníze fakticky patřily společnosti [SPOLEČNOST 2], byl byt převeden na tuto společnost, viz notářský zápis ze dne 2.3.2011. Ve stejném stylu to bylo i těch Xxx xxx. Obžalovaná s [Osoba 3] tak zvládli splatit i když se prodala jen jedna bytová jednotka. Současně zvládli profinancovat rekonstrukci předmětné nemovitosti spol. [Společnost 4]. Na vše mají doklady, kde všude figuruje obžalovaná a [Osoba 3]. Takže společnosti [Společnost 5] patřil celý dům, s výjimkou horní bytové jednotky, která patřila a kterou užívá obžalovaná. Z toho polovina nemovitosti byla spol. [SPOLEČNOST 2]. Vzhledem k tomu, že obžalovaná vkládala do xxx daleko více peněz (65%), tak spol. [SPOLEČNOST 2] patřila obžalované, tedy i polovina domu, a druhou polovinu si rozdělili na dvě společnosti. V podílu 35%, který patřil [Osoba 3], to byla jeho společnost [Společnost 3], která zakládala spol. [SPOLEČNOST 2], a v podílu 65% to byla společnost [SPOLEČNOST 8], která patřila obžalované. Tím, že [Osoba 3] převedl jedním papírem, který byl antidatovaný, neověřený, spol. [SPOLEČNOST 2] na [Osoba 1] na úplný nesmysl za částku 35 tis. Kč, tak převedl i [Společnost 3] na [Společnost 4]. Za 35 tis. Kč tedy převedl část domu na xxx spol. [Společnost 4]. Toto však obžalovaná zvrátila, tím, že vyhrála spor u VS v Praze, neboť tento shledal tuto smlouvu jako neplatnou, neboť byl úředně ověřen toliko podpis [Osoba 1].

11. K převodu finanční částky ve výši 1.121.232 Kč z účtu spol. [SPOLEČNOST 2] na jiný účet se obžalovaná vyjádřila tak, že v té době měli s [Osoba 1] doma neshody, měla z toho nervy, tak popadla syna a matku, která jí se synem v té době pomáhala, a odjela na týden do Říma, kde řešila církevní restituce. Když se po týdnu vrátila, bylo jí řečeno manželem, že její společnost již není její. Řekla mu, že to není možné. Když to řekla kolegovi [Osoba 3], který byl v dozorčí radě této společnosti, tak jí odpověděl, že neví. Nevěděl ani, kde jsou akcie. Řekla mu, že má ve společnosti své peníze i na účtu, že když to manžel prodá, tak ona i [Osoba 3] přijdou o svůj majetek. [Osoba

3] jí na to řekl, že udělají plomby a věcná břemena a ať si převede peníze. Tím že jí to řekl, nevyjádřil nesouhlas, jak to podle obchodního zákoníku musí dozorčí rada. Dokonce o tom sám informoval [Osoba 1]. Proto to obžalovaná udělala, a peníze si převedla. Jednalo se o její peníze, o její pohledávky, o čemž byl [Osoba 1] [Osoba 3] obeznámen. Toto potvrdila i účetní [Osoba 3]. Pak také [Osoba 3] řešil, jestli se udělají nebo neudělají nějaké nájemní smlouvy, když obžalovaná platila částku 65 tis. Kč měsíčně z podílu ze zisku XXX Stejně tak [Osoba 3] posílal 35 tis. Kč z podílu na zisku na své dvě společnosti. Částku 1.121.232 Kč obžalovaná převedla na svůj účet č. xxx, na kterém stále jsou. Neudělala to kvůli penězům, ale když celý život půjčovala manželovi, a ne malé částky, tak samozřejmě dostala stres, že tyto peníze prostě použije. Chtěla společnost ochránit. V této době měla spol. [Společnost 5] nějaké peníze na účtu, ale jejím odvoláním z pozice členy představenstva ve spol. [SPOLEČNOST 2], se [Osoba 3] najmenoval jednatelem spol. [Společnost 5], takže si na těchto penězích seděl [Osoba 3]. Ještě chvíli [Osoba 3] věřila, že vše bude v pořádku. Na oko udělal plomby na spol. [Společnost 5], aby nedošlo k rozprodeji. Když však dali společnost do likvidace, přestala věřit. Na to konto, dala nový návrh na zápis v OR, kde řádně doložila, že není možné, aby někdo prohlásil, že je akcionářem, a nic nedoložil, odvolal ji za dne na den, aniž by to věděla, což oni udělali, když byla týden v Římě za jejími zády. OR to přepsal a dne 2.2.2016 se obžalovaná stala znovu členem představenstva. Toto potvrdil i Městský soud v Praze, že je jediná, kdo je oprávněn za společnost jednat. Obžalovaná žádala o schválení soud, že může činit úkony jako věcná břemena, kdy má k dispozici rozhodnutí soudu MS v Praze, že ano. Dala předběžné opatření, aby nejednali za společnost [SPOLEČNOST 2] a tehdy JUDr. Zemánková rozhodla, že žádné předběžné opatření vydávat nebude, protože obžalovaná je jediná oprávněnou osobou. Nápad s věcnými břemeny na nemovitosti Xxx a v Xxx xxx byl asi [Osoba 3], který to dle názoru obžalované navrhl. Řekl, ať si věcná břemena zřídí, že ji nikdo nevyhodí. Na to má i emailovou komunikaci. Dokonce je toho názoru, že i návrhy na změnu a věcná břemena [Osoba 3] sepisoval.

12. Dále obžalovaná poukazuje na to, že v návrhu na změnu zápisu v OR, podaného [Osoba 1] ze dne 12.11.2015 vystupuje jako „jediný akcionář“, ale již neuvádí, jakých akcií. Tehdy již byly akcie na jméno, kdy došlo k výměně akcií na základě zákona o transparentnosti. Odvolána byla na základě akcií na majitele, když už ale dávno existovaly akcie na jméno, přičemž toto již nebylo možné, protože s akciemi již nebylo spjato hlasovací právo. Nemohli vzít staré akcie na majitele, které měly být dávno skartovány, a odvolat ji. Na jméno akcie nevzali, protože tam bylo samozřejmě jméno obžalované.

13. Když obžalovanou dne 12.11.2015 odvolali, tak zpětně dohledala z rejstříku, že přepis, že je člen představenstva, podával [Osoba 1]. Vzhledem k tomu, že ji sebrali listiny, musela dohledat listiny, které svědčily v to, že obžalovaná je akcionářem společnosti a že za ni může jednat. Na základě těchto listin podala návrh na zápis do obchodního rejstříku, že není možné, aby byl zapsán jako stoprocentní akcionář společnosti [Osoba 1]. Současně podala i žalobu na vydání akcie, žalobu na neplatnost určení. V roce 2016 se obrátila na policejní orgán, aby něco učinil, aby nemohli společnost rozprodat. Obchodní rejstřík ji poté vyzval, aby doložila svůj návrh dalšími dokumenty, včetně toho trestního oznámení. Když tak učinila, obchodní rejstřík přepsal stav, tak jak byl původně. Smlouvu o zřízení věcného břemene podávala XXX Obžalovaná si již přesně nepamatuje, zda ji podával [Osoba 3] nebo ona jakožto statutár. Nakonec připustila, že to podala to 4.2., protože ze dne 2.2. bylo rozhodnutí, že je oprávněna za společnost [SPOLEČNOST 2] jednat. Kdo to však fakticky za kancelář odnesl, neví. Co se týká plomb [Společnost 5], to podával [Osoba 3], protože on byl jednatelem společnosti a následně i likvidátorem.

14. Pokud jde o věcná břemena, která se týkala části nemovitostí Xxx, tak to se nejednalo o doživotní užívání, tam se dávaly nájemní smlouvy, protože to byly kanceláře, nebylo to k doživotnímu bydlení. Vyjma těch kanceláří, na ostatní nájemní byty podal [Osoba 3] plomby jako zatížení. Když dali společnost [Společnost 5] do likvidace, tak [Osoba 1] začal dávat fiktivní faktury do účetnictví spol. [SPOLEČNOST 2], a to v řádech miliónů. To děláte tehdy, když chcete společnost

zlikvidovat. Takže bez právního důvodu se najednou objevily faktury ve spol. [SPOLEČNOST 2] v řádech miliónů korun, navíc i od osoby jeho bratra, který není plátcem DPH. Poté, co bylo zapsáno věcné břemeno jak na nemovitost v Xxx xxx, tak na byt Xxx, tak ten, kdo platil provoz těchto nemovitostí byla obžalovaná (za společnost [SPOLEČNOST 2]). Proto se i obžalovaná sekala s manželem, že ona platí provoz domu v Xxx xxx, kde bydleli jeho rodiče, a teď si to pronajímá. Manželovi rodiče tam bydleli zadarmo, kdy provoz platila obžalovaná, nemovitost byla společnosti, kterou tímto poškozují. Po zřízení věcného břemene, [Osoba 1] stále tuto nemovitost pronajímá, ale obžalovaná neví za kolik, neboť na předložené nájemní smlouvě všechny tyto údaje zamazal. Rovněž bytovou jednotku Xxx užíval vlastně [Osoba 1], kdy neplatil nic, přestože provoz hradila obžalovaná. V současné době užívá byt obžalovaná s rodinou. Jako nájem skládá alikvotních 50 tis. Kč, které samozřejmě nedává, protože by nebyly. Peníze skládá normálně do advokátní úschovy, kde jsou připraveny. Nyní má takto k dispozici částku cca 4 – 4,5 mil. Kč.

15. Na základě těchto událostí byla společnost [Společnost 1] po x letech konečně zlikvidována. Zatím ne definitivně, neboť [Osoba 3] se odvolal. Nicméně dne 29.2.2016 ukončili činnost. Ode dne 1.3. má obžalovaná svou [Společnost 9], kde je jediným společníkem. Žádné partnery nemá, je to jen v názvu. Po ukončení manželství vypořádáno SJM nebylo, vedou se ohledně toho stále spory, stejně jako o věcná břemena. Veškerý zisk obžalované vxxx padnou na tyto spory, takže ona sama nemá skoro nic. Konkrétní výši měsíčního zisku odmítla obžalovaná sdělit. Dále obžalovaná uvedla, že jiné trestní řízení proti ní vedeno není. Pokud jde o syna, nejdříve ho měla ve výhradní péči. Když byl větší, byl ve střídavé péči. Součástí tohoto vydírání ze strany bývalého manžela je i péče o syna, kdy podal návrh na výlučnou péči a v rámci předběžných opatření, má obžalovaná zákaz styku se synem, a to až do vypracování znaleckých posudků, které dosud nebyly učiněny. Zatím pravomocně rozhodnuto nebylo.

16. Na závěr obžalovaná uvedla, že jí odvolání z funkce člena představenstva spol. [SPOLEČNOST 2] nebylo nikdy písemně doručeno. Nikdy nepřevzala žádný papír s nějakou doručenkou. Vše udělali za jejími zády. Jediné rozhodnutí, kterým poškozený argumentuje, není právně správně, protože to byly akcie na majitele, se kterými hlasoval, přičemž již tehdy to byly akcie na jméno, a to na jméno obžalované.

Výpovědi svědků

17. **Svědek-poškozený [Osoba 1]** u hlavního líčení dne 10.1.2024 uvedl, že s obžalovanou se zná ze společného bydliště v Xxx xxx. Měli kamarádský vztah od r. 1990. Následně se vztah rozvinul, v roce 2007 uzavřeli manželství. Znal celou rodinu [Příjmení]. Bratr obžalované [Osoba 5] mu poskytoval účetní služby jako podnikateli. [SPOLEČNOST 1] mu poskytovala právní služby. V roce 2014-2015 se postupně jejich vztah rozpadl, následoval rozvod. V současné době jsou rozvedeni. Předmanželskou smlouvu neměli. Ještě před uzavřením manželství měli společné podnikání. Jednalo se o developerský projekt [Společnost 5] Jednalo se o opravu římsy. Založili tehdy společnost, kterou nazvali [Společnost 5], kde byl společník on, resp. spol. [Společnost 4], která mu náleží, dále obžalovaná a pan [Osoba 3]. Výsledkem podnikání mělo být to, že xxx získá prostory, kde bude sídlit a pak tam budou byty, které se prodají. xxx sháněla prostory, ale nedařilo se jí to. Tehdy narazili na objekt Xxx, který byl ve špatném stavu. Obžalovaná a [Osoba 3] si na to netroufali, protože to bylo příliš veliké, tak oslovili svědka s tím, zda by dokázal projekt zastřešit, což udělal. Převzal garanci toho, že to nějakým způsobem zrealizují a následně byla založena účelová společnost. Nejdříve to byla [Společnost 10] společnost, kterou měla XXX Jmenovala se prvotně [Společnost 11] Stanovili si tam vzájemné podíly, kterým odpovídaly i jejich vklady a ručení za úvěr u banky. Jednotlivé podíly cca činily společnost u poškozeného, resp. stavební společnost [Společnost 4] 50%, obžalovaná [Jméno a Příjmení] 32,5% a [Osoba 3] 17,5%. Vyjednal se úvěr u

ČSOB na nákup a rekonstrukci, zahájil se projekt. Na projekt, již když ho kupovali, se vydávalo stavební povolení. Byla projektová dokumentace. Od počátku vnímali, že projekt je problematický, protože dispozice bytů, které tam byly, byly nevábné, velmi obtížně prodatelné, což se dozvěděli od realitních kanceláří, se kterými to projednávali. Nakonec se projektu ujal poškozený se svým bratrem, který je architekt a který navrhl změny, které bylo problém projednat, neboť dům je v památkové zóně. Jednání byla složitá, ale nakonec se povedlo získat stavební povolení se změnou dispozic s poměrně zásadním zásahem do nosních konstrukcí. Projekt ukončili v roce 2007, kdy nastoupila hospodářská krize. Prodejní ceny nemovitostí se najednou propadly. Měli problém byty prodat, tudíž měli problémy s financováním, protože banka, se kterou poškozený jednal, odmítala posunout splácení úvěru. Nakonec to vyřešili tak, že poškozený z firmy posouval splatnosti faktur, resp. vydávání faktur, které nakonec ani nedostal zaplacené. Vnímal to jako součást projektu. Ostatní společníci do toho vkládali prostředky. Úvěr si vzala účelově založená společnost [Společnost 11], následně se přejmenovala na společnost [Společnost 5] Jednatelem byla obžalovaná. S bankou však jednali všichni, [Osoba 3] tedy méně, nejvíc poškozený. Podmínky banky byly takové, že musí složit jistiny, musí ručit za půjčku, tudíž nejdříve podepisovali všichni smlouvu, ručení, pak se objekt nakoupil a podmínky dalšího financování byly, že minimálně dva byty budou prodány. To byl první problém, další problém byl po dokončení, protože neměli prostředky z výnosu projektu, byty se nedařilo prodávat a oni je nechtěli prodat pod cenou. Úvěr byl ve výši asi kolem 40 mil. Kč. Splátky byly v řádech miliónů, asi 3-4 mil. Kč, měli splátkový kalendář na měsíce. Hrazeny byly z výnosů, kdy se prodal byt panu K., resp. jeho firmě. Další, půdní, byt koupil poškozený jako fyzická osoba v roce 2007 po uzavření manželství a to za 5-6 mil. Kč z vlastních zdrojů. Kromě těchto výnosů z prodeje bytů, dávali do společnosti prostředky společníci, kdy poškozený dále přispíval tím, že brzdil fakturaci za stavební práce, které tam prováděl, aby nezatěžoval financování projektu, a také nijak proplacení nevymáhal po společnosti. V bytě bylo celkem v prvním patře komerční prostory, které zasahovaly do suterénu, což lze brát jako jednu bytovou jednotku, ve druhém nadzemním podlaží byl větší a menší byt, ve třetím nadzemním podlaží, rovněž dvě jednotky, stejně jako ve čtvrtém nadzemním podlaží a nahoře jeden půdní byt. Dále svědek k jednotlivým vkladům společníků uvedl, že na začátku se podepisovaly smlouvy s bankou, kdy bylo třeba procentuálně nějaký kapitál. Společnost [Společnost 4] vkládala cca 4 mil. Kč, obžalovaná [Jméno a Příjmení] necelé 3 mil. Kč a [Osoba 3] něco přes 1 mil. Kč. Podepisovaly se ručitelské smlouvy a vložil se tento majetek. Následně se nakoupil objekt z úvěru banky a začala stavba. Díky zásadním změnám, se z původní ceny investovaly jiné prostředky. V současné době má poškozený z tohoto projektu z roku 2007 neuhrazených cca 20 mil. Kč. Rovněž ostatní tam měli velké vklady, [Osoba 3] má neuhrazeno něco v řádech jednotek miliónů a obžalovaná [Jméno a Příjmení] asi 10 – 20 mil. Kč. Následně si [Osoba 3] a obžalovaná vraceli peníze z výnosů objektu. Poškozený zatím peníze zpátky nedostal, stále tam pohledávku má. Společnost [Společnost 4] vkládala do projektu své prostředky, kdy si musela navyšovat kontokorentní úvěr, aby mohla financovat další projekty, a pak se jednalo o prostředky poškozeného, který do firmy půjčoval peníze. Nakonec se podařilo úvěr splatit. Dům byl zkolaudovaný, nebyl však dokončen celý, zbyl půdní byt, na který již nebyly finance. Vzhledem k tomu, že bytové jednotky se nedařilo prodat, přistoupili k pronájmu. Komerční prostory si pronajala xxx [Společnost 1]. Zpětně se poškozený dozvěděl, že byt prodaný panu K., od něho před cca 2-3 lety odkoupila obžalovaná [Jméno a Příjmení]. Poškozený do celého projektu vkládal peníze na realizaci rekonstrukce domu, kdy za vystavené faktury nedostal všechno zaplaceno. Společnosti [Společnost 4] má ještě pohledávku ve výši pod 20 mil. Kč. Cena celé rekonstrukce se pohybovala kolem 40 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že původní projekt bylo třeba změnil, tak aby se celý projekt zkvalitnil, bylo třeba navýšit hodnotu stavebních prací. Rekonstrukci půdního bytu hradil celou poškozený z vlastních zdrojů.

18. V roce 2015-2016 došlo ke změně v podílech jednotlivých společníků ve sp. [Společnost 5], neboť situace s obžalovanou již nebyla růžová. [Osoba 3] na valné hromadě společnosti řekl, že projekt

pro něj mělo smysl, aby xxx získala nějaké prostředky, ale když vidí, že je minoritním vlastníkem a vztahy se kazí, nechce tomu asistovat, a proto by chtěl svůj podíl prodat. Na valné hromadě odsouhlasili, že svůj podíl může nabídnout poškozenému nebo obžalované, resp. jejich společnostem. Obžalovaná jeho nabídku odmítla, poškozený mu za jeho podíl nabídl částku, kterou do toho [Osoba 3] vložil. Dohodli se na částce 6 mil. Kč, kterou poškozený, resp. sp. [SPOLEČNOST 4], společnosti [Společnost 3] zaplatila.

19. K nemovitosti v katastrálním území Xxx v Xxx xxx poškozený uvedl, že je původem z Xxx xxx, tudíž se do svého rodiště vrátil a začal zde podnikat. Když založil společnost [Společnost 4], hledal pro společnost prostory. V té době ještě nebyl v partnerském vztahu s obžalovanou. Známý mu řekl o prodeji domu s minizahrádkou v ulici Xxx . Vzhledem k tomu, že pro účely společnosti byl vhodný, objekt společnost [Společnost 4] zakoupila, poté zrekonstruovala a nastěhovala se. K tomuto došlo ještě před uzavřením manželství s obžalovanou. Po nějaké době přestal objekt rozlohou vyhovovat, kdy potřebovali dílny pro klempíře, nakoupili jiný objekt v Xxx ulici v Xxx xxx. O dům v Xxx ulici projevili zájem rodiče poškozeného. To mohlo být v letech 2011 – 2012. Měli našetřené nějaké peníze, které byli ochotni do domu vložit. Když jim poškozený nabídl, že nechá dům tedy přepsat na ně, odmítli to s tím, že mají kvůli dědictví vymyšleno, že každé dítě něco dostane, a že peníze, které mají našetřené, do domu investují a nebudou chtít, aby byl na ně přepsán. V té době již fungovala společnost [SPOLEČNOST 2], kterou měl poškozený jako bezpečný přístav, kde měl nějaký majetek. Proto vymyslel, že objekt převede do společnosti [SPOLEČNOST 2], aby rodiče ve stáří ochránil, aby nebyli vystaveni riziku, že by přišli o střechu nad hlavou. Rodiče se do domu nastěhovali, upravili ho a začali využívat. Za jeho užívání složili částku 2.800.000,- Kč. Dům měl dvě bytové jednotky, kdy jednu užívali rodiče a druhá byla pro rodinu poškozeného, jeho, obžalovanou a jejich syna M.. Na režii domu se podíleli rodiče, platili si energii. Svůj původní byt převedli na bratra poškozeného. V průběhu roku 2014 začalo docházet bez jeho vědomí k různým drobným konfliktům mezi nimi a obžalovanou, které byly nesmyslné a uměle vyvolávané. V roce 2015, kdy se poškozenému nepodařilo obžalovanou přesvědčit, aby toho nechala, došlo k obvinění z fyzického napadání, které se nepotvrdilo. Vzhledem k tomu, že rodiče byli pro poškozeného citlivá věc, obžalovaná ho začala trochu vydírat, dospěli k závěru, že bude nejlepší, když se rodiče odstěhují. Podařilo se jim koupit dům pár set metrů od tohoto domu, do kterého se nakonec přestěhovali. Poté byl dům v Xxx ulici nějakou dobu prázdný, ale z důvodu nutnosti údržby domu, ho pronajali, a to obě bytové jednotky.

20. Vznik společnosti [SPOLEČNOST 2] poškozený datuje na rok 2010. Tehdy byl s xxx [SPOLEČNOST 1] byl téměř v denním kontaktu, protože měl nedaleko svoji kancelář. [Osoba 3] v té době přišel s tím, že má úžasné řešení pro bezpečné přístavy, kdy již byli společníky v projektu [Společnost 5], aby si majetky, které mají a které nejsou zapojeny do hlavního podnikání, převedli do bezpečných přístavů, aby tyto majetky nebyly postiženy rizikem z podnikání. Proto nebyl poškozený nikde uveden jako akcionář této společnosti, aby byla anonymita akcií i jeho zachována. [Osoba 3] měl předtím nějakého klienta, který měl evropskou společnost, která měla anonymní akcie atd. Říkal, že další evropskou společnost může založit pouze jiná stávající evropská společnost. Poškozený i obžalovaná s tím souhlasili. Vše zařídil [Osoba 3]. Poškozený si jen vyzvedl akcie od hotové [Společnost 10] společnosti. Bylo mu doporučeno, aby když jsou tam anonymní akcie, že by tam neměl vystupovat. Obžalovaná byla tehdy jeho manželkou, měla jeho bezmeznou důvěru, a proto se stala předsedkyní představenstva a [Osoba 3] byl v dozorčí radě. Při založení bylo ve společnosti 10 akcií, pak jich bylo 44, vždy po 500 tis. Kč. Akcie měl poškozený vždy fyzicky u sebe, a když se konaly nějaké operace, tak je přinesl. Po valné hromadě mu byly vráceny. Poškozený řešil zásadní otázky, rozhodoval, společnost řídil manažersky. Navenek vystupovala obžalovaná a [Osoba 3]. Poškozený byl a stále je akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2]. [Osoba 3] měl evropskou společnost [Společnost 3], obžalovaná měla společnost [SPOLEČNOST 8], kde poškozený nefiguroval. Společnost [Společnost 3] zakládala společnost [SPOLEČNOST 2], a společnost [SPOLEČNOST 2] založila společnost [SPOLEČNOST 8]. Když poškozený

společnost [SPOLEČNOST 2] přebíral, byla úplně prázdná. Na účtu nebyl základní kapitál ve výši 3,5-4 mil. Kč a nebyl tam žádný majetek. Následně do společnosti začal vkládat jako jediný majetek. Majetek vložený do základního kapitálu byl poškozeného jako fyzické osoby, pak tam převedl dům v Xxx ulici xxx v Xxx xxx, a také tam vložil podíl ve společnosti [Společnost 5], což byl 50% podíl na bytech a nebytových prostorách. Dále tam vložil společnost [Společnost 12] Společnost [SPOLEČNOST 2] měla sloužit jako správa nemovitostí, kdy měla generovat prostředky, protože tam byly poměrně velké odpisy, které měly sloužit ke správě nemovitostí, jejich údržby a rozvoje. Společnost [SPOLEČNOST 2] měla vedený účet v UniCredit Bank. Dispoziční právo k němu měla obžalovaná, protože byla předsedkyní představenstva a byla za to odpovědná. Poškozený k účtu přístup neměl. V listopadu 2015 nebyl poškozený spokojen s tím, jak obžalovaná nakládala s jeho majetkem a jak se začala chovat, a tak dospěl k tomu, že ji i [Osoba 3] odvolá, odvolá jim plné moci na společnosti [SPOLEČNOST 2], [Společnost 4], [SPOLEČNOST 12], [SPOLEČNOST 13], na fyzickou osobu. Ze společnosti [SPOLEČNOST 2] odvolal obžalovanou z místa předsedkyni představenstva a [Osoba 3] z dozorčí rady formou notářského zápisu. K notáři p. Škůrkovi tehdy přinesl všechny akcie, které notář trpělivě všechny kontroloval. V té době činil základní kapitál společnosti [SPOLEČNOST 2] 22 mil. Kč, jednalo se tedy o 44 ks akcií po 500 tis. Kč. Nebyla valná hromada, jen poškozený šel za notářem, předložil mu akcie a sdělil mu své rozhodnutí. Bylo to v době, kdy si rodiče poškozeného již koupili nový dům, ale mohli se do něho nastěhovat až koncem prosince. Když toto sdělil obžalované, tak mu řekla, že to ani náhodou, že jestli nebudou do 30. listopadu rodiče z domu pryč, tak je vystěhuje, klidně ať jdou spát pod most. Došlo tak daleko, že se v domě objevili nějací dva muži asi z ochranky, ukázali plnou moc od obžalované s tím, že v domě od 1.12. bydlí. Bylo toho víc, kdy bylo rozjeto více věcí, obžalovaná například jednala s městským úřadem o zrušení trvalého bydliště. Z toho bylo zřejmé, že nezůstala pouze u výhružek. Bylo to bezohledné a bezcitné vůči rodičům poškozeného. Proto v této situaci poškozený jednal o obžalovanou a [Osoba 3] odvolal. Oznámení o jejich odvolání chtěl udělat přátelskou formou, nechtěl situaci hrotit, snažil se obžalovanou uklidňovat. V klidu přišel v polovině listopadu do xxx, kdy byli přítomni [Osoba 3] a obžalovaná [Jméno a Příjmení]. U nich v pracovně jim sdělil důvody, které ho vedly k odvolání plné moci. Rovněž jim sdělil, že nechce, aby ho dále zastupovali. Současně je ústně i písemně vyzval, aby mu předali účetnictví, banky a všechny případy, ve kterých zastupovali společnosti poškozeného. Předložil jim výpis z Obchodního rejstříku, kde již byla změna uvedena. Obžalovaná to tehdy odmítla podepsat, podepsala to až dodatečně. [Osoba 3] to podepsal hned. Účet společnosti [SPOLEČNOST 2] tehdy poškozený nezablokoval, neboť vše chtěl řešit smírně, nechtěl, aby to vypadalo jako nepřátelské převzetí společnosti. Předpokládal, že až se s obžalovanou uvidí doma, že mu vše přinese. Nestalo se tak, ani přes jeho opakované výzvy. Účetnictví ani elektronické bankovnictví mu předáno nebylo. Proto do vedení společnosti [SPOLEČNOST 2] jmenoval svého kolegu ze společnosti [Společnost 4], pana [Osoba 2]. Ten poškozeného zmocnil k jednání s bankou, ve které byl účet vedený, a s účetní společnosti paní [Osoba 7], u které si účetnictví vyzvedl. Když zjistil, že účet je v mírném záporu, byl překvapen. Konfrontoval s tím obžalovanou a ta se s ním o tom odmítla bavit. Z účtu byla odčerpána částka ve výši cca 1,2 mil. Kč. Z účtu pak zjistil, že peníze byly poslány na osobní účet obžalované [Jméno a Příjmení], což ho opět překvapilo. Dále poškozený vyloučil, že by obžalovaná měla jako fyzická osoba nějaké pohledávky u společnosti [SPOLEČNOST 2]. Pokud jde o právní služby, byla dohoda, že po ukončení společného projektu [Společnost 5], tyto budou zaúčtovány. Respektive tyto služby prováděli zadarmo. Bylo to výhodné i pro ně, jako ochrana společného projektu [Společnost 5], kdy 50% této společnosti bylo ve společnosti [SPOLEČNOST 2]. Společnosti [Společnost 4] byly xxx poskytnuty krátkodobé půjčky v řádech měsíců na projekt [Společnost 5], aby nemusela bance platit za kontokorentní účet. Tyto peníz však přes společnost [SPOLEČNOST 2] nešly. Vše bylo společností [Společnost 4] xxx řádně uhrazeno. Odčerpané finanční prostředky ve výši 1,2 mil. Kč z účtu společnosti [SPOLEČNOST 2] opakovaně žádal po obžalované jejich vrácení, dokonce ji upozorňoval na možné trestní oznámení.

21. Dále poškozený vypověděl, že když společnost [SPOLEČNOST 2] přebíral, začínala s nulou. V roce 2014, když byl dokončen půdní byt, který byl vložen do společnosti [SPOLEČNOST 2], tak obžalovaná [Jméno a Příjmení] projevila zájem, aby mohla být využívána i pro podnikatelské účely. Byla sepsána smlouva a společnost [SPOLEČNOST 1] začala platit nájem. Tyto prostředky přicházely na účet společnosti [SPOLEČNOST 2]. Když měl poté možnost nahlédnout do internetového bankovnictví, zjistil, že tyto prostředky byly odčerpány pryč.

22. Ke zřízení služebnosti k nemovitostem Xxx a v Xxx xxx poškozený uvedl, že to bylo pro něho velké překvapení, konzultováno to s ním nebylo. Nejdříve zjistil od pí. [Osoba 8], která měla na starosti bankovnictví sp. [SPOLEČNOST 2], že nefunguje přístup do banky. V bance poškozený zjistil, že byl přístup zrušen ze strany nového statutára. Z Obchodního rejstříku zjistil, že je tam uvedena obžalovaná [Jméno a Příjmení]. To bylo pro něho velkým překvapením. Následně to začal řešit soudně, kdy najmenování obžalované bylo zrušeno. V mezidobí bohužel zjistil, že jsou v katastrech zápisy o služebnostech, tak se rovněž začal bránit. Bohužel se soudní řízení začínají komplikovat, neboť podání, které podával, brala obžalovaná zpět. V současné době se vede řada sporů, nicméně soud s konečnou platností rozhodl, že odvolání obžalované ze společnosti bylo řádné, platné a po právu provedené. O věcných břemenech bylo prvoinstančně rozhodnuto, že byla zřízena protiprávně a jsou neplatná, ale z důvodů obrovských obstrukcích obžalované, nebylo dosud rozhodnuto pravomocně. V současné době půdní byt [Společnost 5] užívá obžalovaná pro sebe i pro své blízké a rodiče. Nájem, původně dohodnutý ve výši 65 tis. Kč, neplatí žádný. Po ukončení nájmu xxx, začal nájem ve výši 60 tis. Kč platit poškozený.

23. Pokud jde o nemovitost v Xxx xxx, byla cca před rokem původní bytová jednotka převedena na společnost [Společnost 4]. V současné době se pronajímají obě bytové jednotky, přesto, že na nemovitosti vázne to věcné břemeno a nájemní smlouvy jsou de facto neplatné, nicméně je zde snaha minimalizovat škody. Obžalovaná zde věcné břemeno nevyužívá. Nemovitost je pronajímána za celkovou částku 20 tis. Kč.

24. Žádost o rozvod podal poškozený dne 26.2.2015, rozvedeni byly až v roce 2019. Majetkové řízení vyřešeno nebylo, řízení stále probíhá. Společného syna M. má v péči poškozený a je soudně určený styk s jeho matkou. S obžalovanou je poškozený v kontaktu zejména z důvodu jejich syna. Od roku 2015 probíhá ze strany poškozeného stálá snaha vše dořešit, ale obžalovaná přesto že občas deklaruje řešení, není z její strany faktická vůle nějaký krok udělat. Stále zůstává finančně nedořešený projekt [Společnost 5] S [Osoba 3] je v občasném pracovním kontaktu, nesoudí se s ním. Aktuálně je poškozený představenstva společnosti [SPOLEČNOST 2]. V dozorčí radě je pan [Osoba 2]. Ani jeden z nich žádnou odměnu od společnosti [SPOLEČNOST 2] nedostávají. Aktuální kapitál společnosti je cca 4 mil. Kč.

25. **Svědek [Osoba 3]** u hlavního líčení konaného dne odmítl k věci vypovídat z důvodu blízkému vztahu k obžalované, která byla patnáct jeho společnicí v xxx Soud se s tímto postojem svědka neztotožnil a uložil mu pořádkovou pokutu ve výši 10.000,- Kč za neuposlechnutí výzvy soudu. Vzhledem k tomu, že svědek i přesto odmítl ve věci vypovídat, postupoval soud v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečetl jeho výpověď učiněnou v této věci v rámci hlavního líčení u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp.zn. 6T 75/2021 dne 2.11.2022.

26. Svědek vypověděl, že společnost [SPOLEČNOST 2] byla založena pro účely [Osoba 1], aby do ní mohl vložit své majetky. Při zvýšení základního kapitálu do společnosti [Osoba 1] vložil půdní byt Xxx a pak tam ještě převáděl rodinný dům v Xxx xxx. Vlastníkem akcií sp. [SPOLEČNOST 2] byl [Osoba 1]. On a obžalovaná nebyli vlastníky akcií ani nemovitostí, pouze vykonávali na valných hromadách akcionářská práva, neboť původně byly akcie na majitele z toho důvodu, aby [Osoba 1] nebyl jako akcionář vidět. Akcie si půjčovali na valné hromady a poté mu je vraceli. Až v roce 2015 se objevily teorie, že [Osoba 1] není akcionářem. V době, kdy došlo k rozporům mezi [Osoba

1] a obžalovanou, oba potvrdili, že [SPOLEČNOST 2] byla založena pro [Osoba 1] a on akcie na obžalovanou nepřevedl. Dne 23.11.2015 je oba [Osoba 1] odvolal z funkce představenstva [SPOLEČNOST 2]. Důvodem odvolání podle svědka byly rodinné spory, kdy z velké části se týkaly soužití s rodiči [Osoba 1] v rodinném domě v Xxx xxx, kdy obžalovaná se je snažila z domu vystěhovat. Odvolání nebylo ze strany obžalované asi tři týdny zpochybňováno. Poté začaly problémy eskalovat. Někdy v lednu, únoru obžalovaná dokázala vepsat zpátky do společnosti [SPOLEČNOST 2], byla jí obnovena funkce. Obžalovaná na obchodním rejstříku sdělila, že jí byly ukradeny akcie a nějakým způsobem dosáhla toho, že nějaký vyšší soudní úředník vydal rozhodnutí, že obnovuje zápis obžalované jakožto členky představenstva a jeho jako člena dozorčí rady. Verze obžalované o tom, jak měla nabýt akcie a v jakém počtu se poměrně měnily. K převodu finanční částky došlo tak, že poté co je [Osoba 1] odvolal, mu obžalovaná řekla, že si pošle ze společnosti peníze, že tam má peníze. On jí říkal, ať to nedělá, že jsou to peníze společnosti. Ona trvala na svém. Snažil se jí to rozmluvit, kdy ona mu říkala, že tam má pohledávky. O zřízení věcných břemen ví jen z doslechu. Nebyl vůbec informován o tom, že zápis věcných břemen probíhá. Počátkem roku 2016 ho [Osoba 1] informoval, že se obžalovaná vepsala do společnosti [SPOLEČNOST 2] a zřídila si k bytu Xxx věcné břemeno doživotního užívání za nějakou poměrně nízkou částku a došlo ke zřízení věcného břemene k nemovitosti v Xxx xxx. Neví o tom, že by obžalovaná půjčila peníze společnosti [SPOLEČNOST 2]. Co se týče rekonstrukce nemovitostí patřících sp. [SPOLEČNOST 2], měl informace o tom, že to hradí [Osoba 1]. Až v polovině roku 2015 se to otočilo a obžalovaná začala tvrdit, že to všechno platila ona. Za byt Xxx hradila xxx nájemné ve výši 65.000,- Kč měsíčně. Není si vědom toho, že by nemovitosti vložené do společnosti [SPOLEČNOST 2] patřily obžalované. Dům v Xxx xxx patřil buď [Osoba 1] nebo společnosti [Společnost 4], a pak ho převedl do společnosti [SPOLEČNOST 2]. Půdu nahoře xxx koupil [Osoba 1] a následně ji také vložil do společnosti [SPOLEČNOST 2]. Rekonstrukci zastřešovala společnost [Společnost 4].

27. **Svědek [Osoba 1] st.** u hlavního líčení (formou videokonference) dne 13.6.2024 vypověděl, že obžalovanou zná, byla to jeho snacha. Zpočátku byly jejich vztahy dobré, ale pak se to začalo kazit. Bylo to v době, kdy obývali společně dům v Xxx ulici xxx v Xxx xxx. Respektive obžalovaná tam se synem svědka jezdili jen na víkendy. Pak ale začaly nějaké dohady ohledně štětky na záchod, hrnečku atd. Jednou zase, když byl svědek na zahradě, volala nějaká paní a chtěla si prohlédnout dům, neboť se prý prodává. Svědek namítal, že tam bydlí. Spory vyvrcholily tím, že od obžalované přišly dva SMS zprávy a v jedné bylo, že se nemovitost prodává a že se podle toho mají s manželkou zařídit, a druhá byla vzápětí s tím, že přijdou nějací pánové. Za nějaký asi měsíc opravdu přišli, byl u toho i syn, ale oni jim to neumožnili. Tímto mezi nimi s obžalovanou přestala být důvěra. Dům v Xxx ulici koupil jejich syn, resp. synova společnost [Společnost 4]. Bylo to v době, kdy podnikal. Na nákup nemovitosti a její rekonstrukci synovi půjčovali peníze. Posléze syn koupil další dům v Xxx ulici č.p. xxx a nabídl jim, zda v domě v Xxx ulici zůstanou bydlet. Svědek souhlasil, s tím, že tam dožijí, a dal za dům synovi peníze. Dával mu je po částech, asi 8-10 částek po cca 300 tis. Kč. Dvě platby dal synovi do ruky a zbytek dával na účet, který mu syn sdělil. Asi se jednalo o účet společnosti [Společnost 4]. Bylo to nějak přes 2 ke 3 mil. Kč. Byli to peníze z jejich úspor pocházející z výdělků a také z dědictví. Již asi 7-8 let v domě nebydlí, nečekali, až je obžalovaná vyhodí. Dále svědek uvedl, že o společnosti [SPOLEČNOST 2] ví, nemá s ní nic společného. Zaslechl to, když synovi pomáhal ve společnosti [Společnost 4]. Dále svědek uvedl, že kromě syna [Osoba 1] mají ještě dva syny a jednu dceru. Nějaký majetek dal i ostatním, cca po 1 mil. Kč. Úspory v té době měli přibližně 3-5 mil. Kč.

28. **Svědkyně [Osoba 9]** u hlavního líčení konaného dne 3.4.2024 (formou videokonference) vypověděla, že obžalovanou zná, byla manželkou jejího syna. Nyní spolu žádné vztahy nemají. V současné době svědkyně bydlí na adrese Xxx xxx v Xxx xxx. Předtím bydleli v ulici Xxx xxx tamtéž. Již si nepamatuje, zda to byl dům nebo byt. Již ji paměť slábne. Proto nechce vypovídat, aby její výpověď byla nepřesná. Ani si nepamatuje, komu dům patřil, nestarala se o to. Dále odmítla

vypovídat, neboť nechce nikomu ublížit. Ještě dodala, že v minulosti byla rehabilitační pracovnice, pracovala ve zdravotnictví. Když měla malé děti, dělala uklízečku v lázních. S manželem během života našetřili nějaké peníze, z práce, ale i z dědictví. Peníze měli částečně v bance, ale i doma, přesně neví kde. Dětem dávali nějaké peníze nebo nemovitosti, také pro ně spořili. Dále uvedla, že si nevzpomíná, že by po nich někdo chtěl, aby se z domu v Xxx ulici xxx vystěhovali. Společnost [SPOLEČNOST 2] nezná, společnost [Společnost 4] ano. Zda měla sídlo v domě Xxx xxx svědkyně rovněž neví.

29. **Svědek [Osoba 2]** u hlavního líčení konaného dne 4.4.2024 vypověděl, že obžalovanou zná více jak deset let, ale několik let již vztahy mezi nimi nejsou žádné. Do kontaktu přišli přes manžela obžalované [Osoba 1] a to v době, kdy spolu začali chodit. Pak byl na jejich svatbě, poté se viděli tak 1-2x do roka. Společnost [SPOLEČNOST 2] zná, byl její součástí, kdy na konci roku, na podzim v listopadu 2015 ho požádal [Osoba 1], se kterým dlouhodobě spolupracuje, znají se od střední školy, působí v jeho dalších firmách, aby se stal jejím předsedou představenstva. Společnost dle všeho patřila [Osoba 1]. Řekl mu, že je držitelem akcií a že jediný vlastník. Požádal ho o to z důvodu, že v tu dobu se dostal do velmi tíživé osobní situace, z důvodu sporu s manželkou. Svědek to pro něho přátelsky učinil. Sepsat to byli u notáře JUDr. Škůrka v Plzni. Kromě nich tam byla ještě sekretářka notáře. Byli tam akcie, které svědek podepisoval a také nějaké na majitele. Členem představenstva byl cca 2-3 měsíce. Odvolán byl někdy v únoru 2016 stejným způsobem, jen to asi již neproběhlo u JUDr. Škůrka. S chodem společnosti [SPOLEČNOST 2] a jejím majetkem a jměním se nijak podrobně neseznamoval. Jako předseda představenstva svědek žádné zásadní kroky nečinil, řídil ji [Osoba 1]. Žádnou valnou hromadu nesvolával. Zda byl disponentem nějakého firemního účtu neví, ale žádné účetní operace neprováděl. Společnost vlastnila nemovitost Xxx. Ta byla z části využívána xxx [SPOLEČNOST 1], pak tam byly nájemní byty a byt, který užíval [Osoba 1] se svojí manželkou. Společnost [Společnost 4] byla založena v roce 2002, kdy svědek v ní vykonával funkci stavbyvedoucího a manažera staveb. Rekonstrukci domu Xxx řídil [Osoba 1]. Projektovou dokumentaci vyhotovil [Osoba 10]. Měli to rozdělené, svědek měl na starost chod pobočky firmy v Xxx xxx. Sídlo společnosti [SPOLEČNOST 2] bylo nejprve v xxx, později měli pronajaté kanceláře v Xxx xxx a poté pořídili nemovitost v ulici Xxx xxx, který zrekonstruovali a byli v něm do roku 2012. Pak se přestěhovali do ulice xxx, kde jsou do současné doby. Koupi domů a rekonstrukci měl na starosti [Osoba 1], proto svědek nemůže říci z jakých prostředků to bylo hrazeno.

30. **Svědek [Osoba 5]** u hlavního líčení konaného dne 10.1.2024 vypověděl, že je bratr obžalované. Již deset let se nestýkají. V minulosti spolupracovali, jeho společnost [SPOLEČNOST 14] vedla účetnictví xxx [Společnost 1], společnostem [Společnost 5] a [SPOLEČNOST 2]. V poslední jmenované společnosti byla obžalovaná předsedkyní představenstva. Komu společnost fakticky patřila, svědek neví. Fakticky jednali vždy s obžalovanou, výjimečně i s [Osoba 3]. Účetnictví jim vedli asi v letech 2009-2014. Účetní činnost prováděli zaměstnanci, svědek byl jednatelem společnosti. Důvod ukončení spolupráce si svědek přesně nepamatuje, ale již nechtěl z osobních důvodů s obžalovanou a jejím manželem spolupracovat. Jednalo se tlaky jich obou na svědka z důvodu jejich manželství a svědek se toho nechtěl účastnit. Pokud je mu známo, s matkou je obžalovaná v kontaktu. V současné době pro [Osoba 1] žádnou činnost nevykonává, pro [Osoba 3] účtují jednu společnost.

31. **Svědkyně [Osoba 11]** u hlavního líčení konaného dne 11.1.2024 vypověděla, že obžalovanou zná jako manželku majitele firmy, ve které pracovala. Jednalo se o společnosti [Společnost 4], kde pracovala v letech 2008-2014 na pozici účetní. Předmětem činnosti této společnosti byly stavební práce, hlavně rekonstrukce historických objektů. Společnost [SPOLEČNOST 2] vlastnila objekt Xxx, kde se prováděla velká rekonstrukce bytů v letech 2012, 2013. Práce se fakturovaly, ale svědkyně si již s odstupem doby není jistá komu. Ani si již nevzpomíná, zda všechny faktury byly proplaceny. Jejím nadřízeným byl p. [Osoba 1]. Podklady pro fakturaci jí dával on nebo kolegové.

Společnostxxx [Společnost 1] zná jen z toho, že to byla xxx [Jméno a Příjmení], manželky pna [Osoba 1]. K fakturaci mezi tímto subjektem asi nedocházelo, ale již si to rovněž nepamatuje. Společnost [Společnost 4] měla jeden bankovní účet u ČSOB. Dispoziční právo k němu měla svědkyně, p. [Osoba 1] ml. a p. [Osoba 1] st. K projektu Xxx svědkyně dále uvedla, že fakturace se zde pohybovala v řádech miliónů. Po celou dobu, co ve společnosti pracovala, nebyla tato ve ztrátě. Zakázky byly orientačně v počtech nižší desítky a roční tržby se pohybovaly od 50 tis. do 100 mil. Kč. Společnost vlastnila dům na Xxx ulici v Xxx xxx a dům na Xxx ulici v Xxx xxx. Pracovní poměr svědkyně v roce 2014 ukončila z vlastního popudu, neboť již byl unavená. S obžalovanou se viděla jednou v životě, nicméně připustila, že s ní něco vyřizovala emailem. Žádnou hotovost na účet sp. [SPOLEČNOST 2] svědkyně nevkládala. Po dobu, co ve společnosti [Společnost 4] svědkyně pracovala, tato žádnou nemovitost neprodala. Na účet sp. [Společnost 4] svědkyně vkládala hotovosti, stejně jako p. [Osoba 1] ml. i p. [Osoba 1] st. Peníze hned vložila do banky na účet a p. [Osoba 1] pak dala potvrzení z banky. Tyto vklady účtovala. Domnívá se, že se jednalo o úhrady rodičů p. [Osoba 1] za dům v Xxx ulici, resp. na jeho rekonstrukci. Peníze jí byly předávány buď v xxx v kanceláři ve xxx ulici nebo v Xxx ulici v Xxx xxx. Blíže si nepamatuje. [Osoba 1] st. byl zaměstnancem ve společnosti [Společnost 4]. Dále svědkyně uvedla, že si nepamatuje, že by obžalovaná [Jméno a Příjmení] půjčovala nějaké peníze sp. [Společnost 4], kdyby tomu tak bylo, bylo by to v účetnictví. Panu [Osoba 10] ml. dělala daňové přiznání k dani z příjmů, o jeho finanční situaci nic nevěděla. Účtovala mu jen některé společnosti, vedle sp. [Společnost 4] to byla sp. [Společnost 15], a na další si již nevzpomíná.

32. V rámci dokazování soud předvolal svědka Mgr. Pavla Škůrka, avšak od tohoto výslechu upustil, neboť nebyly splněny zákonné podmínky k výslechu, resp. jeho účast u hlavního líčení by byla nadbytečná, neboť poškozená společnost [SPOLEČNOST 2] nezbavila v dané věci svědka – notáře mlčenlivosti.

Znalecké posudky

33. V rámci přípravného řízení byl přibrán znalec Mgr. Vladimír Lein, MBA k vypracování **znaleckého posudku z oboru ekonomie, odvětví účetní evidence**. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku **č. 20270** ze dne 13.7.2019 (čl. 2470-83) soudu zjistil, že k 1.1.2015 měla společnost [SPOLEČNOST 2] závazky vůči obžalované [Jméno a Příjmení], kdy se jednalo o půjčky společníka účtované na účtu xxx. Ostatní závazky ke společníkům v celkové výši 3.388.768,- Kč za období od 1.1.2015 do 31.12.2015. V účetnictví společnosti [SPOLEČNOST 2] za rok 2015 je zaúčtován převod (výběr) finančních prostředků z bankovního účtu xxx dne 30.11.2015 ve výši 1.121.232,- Kč. V prověřované společnosti byly v letech 2014 a 2015 zaúčtovány náklady (výdaje) za stavební práce, mj. společnosti [Společnost 4]. Součástí účetnictví společnosti [SPOLEČNOST 2] jsou faktury, kdy se dle účetních podkladů jedná o vydané opravné daňové doklady (dobropisy), kromě faktury č. 140100001 na částku 1.200.000,- Kč, která je vydanou fakturou uvedené společnosti vystavenou dne 31.12.2014 na zálohu stavebních prací. V účetnictví společnosti [SPOLEČNOST 2] nebyly zaúčtovány náklady (faktury) za stavební, údržbářské či jiné obdobné práce, které by odpovídaly částkám na faktuře č. 150400001 na částku 65.000,- Kč, faktuře č. 150400002 na částku 10.000,- Kč, faktuře č. 150400003 na částku 40.000,- Kč, faktuře č. 150400004 na částku 32.000,- Kč a faktuře č. 140100001 na částku 1.200.000,- Kč.

34. V rámci přípravného řízení byl do spisu založen znalecký posudek vypracovaný na podnět [Osoba 1] **z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence** ze dne 11.11.2016 zpracovatele Ing. Stanislava Vinklera (čl. 237-299), ohledně stavu účetnictví obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] vedeného obžalovanou. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že v rozmezí ode dne 14.10.2013 do dne 27.11.2013 měla obžalovaná sedmi hotovostními vklady po 300.000,- Kč vložit do obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] celkovou částku ve výši 2.100.000,- Kč, přičemž vždy obratem měl být každý takový vklad vyplacen obchodní společnosti [Společnost 4] s.r.o. z titulu

nákupu rodinného domu v Xxx xxx za cenu ve výši 2.800.000,- Kč. V březnu a dubnu 2014 obdržela obchodní společnost [SPOLEČNOST 2] faktury od obchodní společnosti [Společnost 4] s.r.o. v celkové částce 4.500.000,- Kč za provedené stavební práce na nemovitosti na adrese [Společnost 5]. V rozmezí ode dne 7.3.2014 do dne 7.5.2014 měla obchodní společnost [SPOLEČNOST 2] obchodní společnosti [Společnost 4] s.r.o. vyplatit v 16 hotovostních platbách částku ve výši 4.500.000,- Kč. Z bankovního účtu obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] ale nebyly za tímto účelem vybrány žádné finanční prostředky. V důsledku těchto transakcí byl stav pokladny obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] ke 1.1.2015 záporný, a to ve výši 4.503.420,- Kč. Dle znalce je účet pokladny jediným, který nemůže jít do debetu. Konečný stav nebo počáteční stav může být pouze v krajním případě nula. Buď hotové peníze v pokladně v jistém časovém okamžiku jsou nebo nejsou.

35. Dále byl v rámci přípravného řízení vypracován **znalecký posudku z oboru ekonomiky, odvětví oceňování nemovitostí č. 2960-80/19** (na čl. 2489-2516) ze dne 29.10.2019, jehož zpracovatelem byl znalec Ing. Tomáš Janda, za účelem stanovení obvyklé ceny bytové jednotky ke dni 3.2.2016. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena nemovitosti – bytové jednotky č. xxx včetně spoluvlastnického podílu na společných částech budovy č.p. xxx a podílu na pozemku parc.č. xxx v k.ú. xxx xxx xxx, ulice Xxx č. xxx podle stavu ke dni 3.2.2016 činila částku 36.000.000,- Kč.

36. Dále byl vypracován znalecký posudek **z oboru ekonomiky, odvětví oceňování nemovitostí č. 2961-81/19** (na čl. 2517-2555) ze dne 29.10.2019, jehož zpracovatelem byl znalec Ing. Tomáš Janda, za účelem stanovení obvyklé ceny bytové jednotky ke dni 1.4.2016. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena nemovitosti – bytové jednotky č. xxx včetně spoluvlastnického podílu na společných částech budovy č.p. xxx a podílu na pozemku parc.č. xxx v k.ú. xxx xxx xxx, ulice Xxx č. xxx podle stavu ke dni 1.4.2016 činila částku 24.600.000,- Kč. Výrazný rozdíl ve výši ocenění znalec u hlavního líčení vysvětlil existencí věcného břemene na předmětné nemovitosti, kdy cenu věcného břemene lze vyčíslit částkou 11.400.000,- Kč. K jeho ocenění vycházel z tehdy platného zákona o oceňování majetku. Ekonomický přínos pro vlastníka nemovitosti dle znalce žádný není. Dále znalec uvedl, že zřízením věcného břemene hodnota nemovitosti klesá, protože manipulace s takovou nemovitostí je omezena tím věcným břemenem, které nemovitost zatěžuje. Kromě nájmu, škoda věcným břemenem nevzniká. Škoda ale vzniká opotřebením, kdy vlastník nemovitosti tuto musí opravovat, udržovat v udržitelném stavu a nic mu to nepřináší. Nemovitost zatíženou věcným břemenem lze pronajímat, ale s rizikem, že přijde oprávněný z věcného břemene a bude požadovat okamžité opuštění nemovitosti. Tato skutečnost by měla být zohledněna v nižší ceně takového pronájmu.

37. Dále byl vypracován znalecký posudek **z oboru ekonomiky, odvětví oceňování nemovitostí č. 2962-82/19** (na čl. 2556-252582) ze dne 29.10.2019, jehož zpracovatelem byl znalec Ing. Tomáš Janda, za účelem stanovení obvyklé ceny měsíčního nájmu bytové jednotky ke dni únor 2016 až únor 2019. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena měsíčního nájmu nemovitosti – bytové jednotky č. xxx včetně spoluvlastnického podílu na společných částech budovy č.p. xxx a podílu na pozemku parc.č. xxx v k.ú. xxx xxx xxx, ulice Xxx č. xxx podle stavu v období únor 2016 až únor 2019 pohybovala od částky 95.465,- Kč až po 128.330,- Kč. Kč.

38. Dále byl v rámci přípravného řízení vypracován **znalecký posudku z oboru ekonomiky, odvětví oceňování nemovitostí č. 2963-83/19** (na čl. 2583-2607) ze dne 29.10.2019, jehož zpracovatelem byl znalec Ing. Tomáš Janda, za účelem stanovení obvyklé ceny nemovitosti ke dni 3.2.2016. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena nemovitosti – pozemku parc.č. st. xxx jehož součástí je stavba domu čp. xxx s příslušenstvím v k.ú. Xxx, obec xxx xxx, okres xxx, kraj xxx, ulice Xxx č. xxx podle stavu ke dni 3.2.2016 činila částku 4.900.000,- Kč.

39. Dále byl v rámci přípravného řízení vypracován **znalecký posudku z oboru ekonomiky, odvětví oceňování nemovitostí č. 2964-84/19** (na čl. 2608-2644) ze dne 29.10.2019, jehož zpracovatelem byl znalec Ing. Tomáš Janda, za účelem stanovení obvyklé ceny nemovitosti ke dni 1.4.2016. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena nemovitosti – pozemku parc.č. st. xxx jehož součástí je stavba domu čp. xxx s příslušenstvím v k.ú. Xxx, obec xxx xxx, okres xxx, kraj xxx, ulice Xxx č. xxx podle stavu ke dni 1.4.2016, kdy předmětná nemovitost byla zatížena zřízením věcného břemene, činila částku 2.000.000,- Kč. Cenu věcného břemene (služebnosti) znalec vyčíslil částkou 2.916.000.- Kč.

40. Dále byl v rámci přípravného řízení vypracován **znalecký posudku z oboru ekonomiky, odvětví oceňování nemovitostí č. 2965-85/19** (na čl. 2645-2673) ze dne 29.10.2019, jehož zpracovatelem byl znalec Ing. Tomáš Janda, za účelem stanovení obvyklé ceny měsíčního nájmu nemovitosti v období od února 2016 do února 2019. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena měsíčního nájemného nemovitosti – pozemku parc.č. st. xxx jehož součástí je stavba domu čp. xxx s příslušenstvím v k.ú. Xxx, obec xxx xxx, okres xxx, kraj xxx, ulice Xxx č. xxx podle stavu v období únor 2016 až února 2019 činila částku od 24.300,- Kč až 27.400,- Kč. Na závěr znalec u soudu dodal, že mu situace, kdy si vlastník nemovitosti zřídí sám pro sebe věcné břemeno (služebnost), je situace právně nemožná a jemu nedává žádný smysl, ani z ekonomického hlediska.

41. V rámci přípravného řízení byl vypracován **znalecký posudek č. 5195-223/17** ze dne 8.10.2017 (na čl. 541-4) **z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady nemovitostí** zpracovaný znalcem Mgr. Ing. Ivanem Zachem, za účelem stanovení hodnoty věcného břemene doživotního užívání 2 bytů v domě čp. xxx v ulici Xxx v Xxx xxx. Ze závěru tohoto znaleckého soud zjistil, že znaleckým zkoumáním byla stanovena cena věcného břemene uvedené nemovitosti činí 3.956.300,- Kč. Tento závěr potvrdil znalec i před soudem, kdy dále uvedl, že v době zpracování uvedeného znaleckého posudku se věcné břemeno počítalo jako desetinásobek ročního užitku neboli pronájmu. Z inzerce našel několik podobných nemovitostí, které nabízely v oblasti Xxx xxx k pronájmu, tyto zprůměroval a od takto zjištěné nabídkové ceny srazil korekci, asi 10%. Tak zjistil roční pronájem, který následně vynásobil deseti a dostal se k číslu věcného břemene. Zda věcné břemeno snižuje cenu domu se zcela znalec nedokázal vyjádřit, neboť se jedná o nějaký závazek, a to je právní otázka.

42. V rámci dokazování před soudem byl předložen **znalecký posudek č. 6031-192/21 ze dne 5.12.2021 z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady nemovitostí** (čl. 4587-92) vypracovaný znalcem Mgr. Ing. Ivanem Zachem, za účelem stanovení obvyklé ceny nemovitosti bez započtení vlivu věcného břemene, stanovení ceny věcného břemene a stanovení ceny věcného břemene se započtením vlivu věcného břemene. Předmětem ocenění byl rodinný dům čp. xxx v Xxx ulici v xxx, části města xxx xxx. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena předmětného domu činí 4.722.640,- Kč, obvyklá cena pozemku (včetně stavby) činí 5.475.640,- Kč, obvyklá cena věcného břemena (na dobu 35 let) činí 5.659.170,- Kč a obvyklá cena domu ze započtením vlivu věcného břemene činí – 183.530,- Kč. Závěr znaleckého posudku ztvrdil znalec u soudu s tím, že opětovně popsal postup jakým výpočet provedl a současně poukázal na novou právní úpravu při oceňování věcného břemene, kde se počítá z předpokládaného věku dožití oprávněného nikoli z paušálních deseti let.

43. Dále byl znalcem Mgr. Ing. Ivanem Zachem vypracován **znalecký posudek č. 4839-151/16 z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady nemovitosti** ze dne 15.8.2016 (na čl. 545-9), za účelem stanovení hodnoty bytu č. xxx ve 4.NP a podkroví domu v ulici Xxx na xxx o celkové obytné ploše 276,55 m2 a dále hodnoty věcného břemene váznoucího na tomto bytě. Ze závěru znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena předmětného bytu činí 25.811.540,- Kč a cena věcného břemene činí částku 10.397.270,- Kč. Tento závěr znalec ztvrdil i u soudu, kdy popsal

stejnou metodu postupu vedoucí ke stanovení ceny.

44. V rámci dokazování před soudem byl předložen **znalecký posudek č. 6020-181/21 ze dne 3.12.2021 z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady nemovitostí** (čl. 4567-86) vypracovaný znalcem Mgr. Ing. Ivanem Zachem, za účelem stanovení obvyklé ceny nemovitosti bez započtení vlivu věcného břemene, stanovení ceny věcného břemene a stanovení ceny věcného břemene se započtením vlivu věcného břemene. Předmětem ocenění je byt č. xxx v ulici Xxx na xxx xxx v xxx. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že obvyklá cena bytu bez započtení vlivu věcného břemene činí 34.155.310,- Kč, obvyklá cena věcného břemene činí 29.755.800,- Kč a výsledná cena bytu č. xxx se započtením vlivu věcného břemene činí 4.399.510,- Kč. I tento závěr ztvrdil znalec u soudu, současně popsal postup oceňování, poukázal na novou právní úpravu a na změny aktuálních cen nemovitostí.

45. Obhajobou byl v rámci dokazování před soudem založen **znalecký posudek č. 023894/2023 z oboru písmoznalectví, odvětví písmoznalectví** ze dne 11.6.2023 (čl. 5012-33), vypracovaný znalkyní Mgr. Helenou Hornychovou, za účelem písmoznaleckého věření pravosti podpisu obžalované na doručence s červeným pruhem s označením č.j.: KRPA-206544-438/TČ-2016-001193-PA. Ze závěru tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že sporný podpis na jméno [Jméno a Příjmení], který se nachází na předložené kopii doručenky s červeným pruhem s označením č.j.: KRPA-2065544-438/TČ-2016-001193-PA, není pravý podpis (resp. není kopie pravého podpisu) [Jméno a Příjmení], xxx, nar. xxx. Je to padělek napodobeného charakteru. U hlavního líčení konaného dne 4.4.2024 znalkyně závěr svého znaleckého posudku potvrdila. Dále uvedla, že pravost srovnávacího materiálu nepřezkoumávala, neboť toto jí ani nepřísluší. V daném případě vypracovávala znalecký posudek na základě zadání fyzické osoby či xxx, tudíž vycházela ze srovnávacího materiálu poskytnutého touto osobou. Nemohla se tak podílet na aktivním výběru materiálu. Nicméně vyhodnotila, že se jednalo o materiál věrohodný. V rámci zpracovávání znaleckého posudku měla zájem o originál předmětné doručenky, kdy chtěla nahlédnout do trestního spisu, avšak toto si zadavatel výslovně nepřál. Dle znalkyně skutečnost, že neměla k dispozici originál zkoumaného podpisu, vliv na závěr znaleckého posudku mít nemůže, protože její závěr byl kategorický. Nicméně připustila, že je vždy lepší, když znalec pracuje s originálem.

Listinné důkazy

46. Dokazování bylo doplněno o **listinné důkazy.** Dne 10.5.2016 podal poškozený [Osoba 1] na Městské státní zastupitelství v Praze trestní oznámení (čl. 2-15). Rozhodnutím jediného akcionáře ze dne 12.11.2015 (čl. 16) [Osoba 1] jako jediný akcionáře obchodní společnosti [SPOLEČNOST 2] při výkonu působnosti valné hromady dle § 12 zákona o obchodních korporacích odvolal [Osoba 3] Ph.D., LL.M z funkce člena dozorčí řady společnosti a [Jméno a Příjmení] z funkce člena představenstva společnosti, oba s účinností ode dne 12.11.2015. Současně zvolil [Osoba 2] členem představenstva společnosti s účinností ode dne 12.11.2015. Z usnesení Městského soudu v Praze pod sp.zn. H 192/RD15/MSPH ze dne 19.11.2015 (čl. 1569 a násl.) vyplývá, že mimo jiné došlo k výmazu statutárního orgánu – člena představenstva společnosti [SPOLEČNOST 2] obžalované [Jméno a Příjmení] a k zápisu nového člena představenstva této společnosti [Osoba 2]. Z výpisu katastru nemovitostí (čl. 28) LV č. 399, katastrální území Xxx, obec xxx xxx, vyplývá, že společnost [SPOLEČNOST 2] je vlastníkem nemovitosti č.p. xxx, Xxx na parcele st.p. xxx. Vlastnické právo je omezeno věcným břemenem užívání – služebnost doživotního užívacího práva ve prospěch obžalované [Jméno a Příjmení] na základě Smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 4.2.2016. Právní účinky zápisu ke dni 15.3.2016 – V 1634/2016-402, s poznámkou spornosti – žaloba na určení neplatnosti smlouvy o zřízení věcného břemene V–1634/2016-402, žalobce [SPOLEČNOST 2] – Okresní soud v Xxx u dne 4.4.2016 pod sp.zn. 11C 104/2016. Z výpisu katastru nemovitostí (čl. 50) soud zjistil, že na LV č. xxx pro katastrální území xxx xxx, obec xxx je uvedeno vlastnické právo společnosti [SPOLEČNOST 2] k bytu č. xxx v budově č. p. xxx na

parcele č. xxx. I zde je omezení vlastnického práva věcným břemenem – služebnost užívacího práva na dobu života [Jméno a Příjmení] na základě Smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 4.2.2016. Právní účinky zápisu ke dni 8.2.2016, s poznámkou spornosti – žaloba na určení neplatnosti smlouvy podané u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 26.2.2016.

47. Dále je ve spise kupní smlouva mezi společností [Společnost 4] s.r.o. jako prodávajícím a společností [SPOLEČNOST 2] jako kupujícím (čl. 326-9), ze které vyplývá, že dne 4.11.2013 byla uzavřena kupní smlouva, kdy prodávající prodal dům č.p. xxx na pozemku parc. st. č. xxx a pozemek parc. č. xxx v katastrálním území Xxx zapsané na LV č. xxx, pro katastrální území Xxx, obec xxx xxx za kupní cenu ve výši 2.800.000,- Kč. Smlouvu podepsal za prodávajícího [Osoba 1] a za kupujícího obžalovaná [Jméno a Příjmení] Ze smlouvy o převodu vlastnictví bytové jednotky a pozemku ze dne 15.12.2007 (čl. 343-7) vyplývá, že společnost [Společnost 11] IČ: xxx zastoupená jednatelkou [Jméno a Příjmení] jako prodávající a [Osoba 1] jako kupující uzavřeli smlouvu o převodu bytové jednotky a pozemku, bytu č. 9 (B7) umístěné v nadzemním podlaží domu č. p. xxx nacházejícího se na pozemku č. parc. xxx a pozemku č. xxx zapsané na LV č. xxx v k.ú. xxx xxx, obec xxx. Prodávající prodal nemovitost kupujícímu do jeho výlučného vlastnictví za částku 6.000.000,- Kč. Z kupní smlouvy ze dne 6.8.2006 (čl. 396-400) uzavřené mezi [Osoba 12] jako prodávajícím a společností [Společnost 4] jako kupujícím vyplývá, že prodávající prodal kupujícím dům čp. xxx na pozemku parc. č. xxx v kat. území Xxx, obec xxx xxx a pozemek parc. čp. xxx za částku 2.000.000,- Kč.

48. Ze smlouvy o zřízení služebnosti užívání nemovitosti ze dne 4.2.2016 (čl. 550-1) vyplývá, že společnost [SPOLEČNOST 2] jako povinný a obžalovaná [Jméno a Příjmení] jako oprávněná uzavřely tuto smlouvu, v níž byla zřízena služebnost užívacího práva k celému pozemku parc. č. xxx, jehož součástí je budova č.p. xxx v katastrálním území Xxx, v obci xxx xxx. Služebnost byla zřízena za jednorázovou úplatu ve výši 10.000,- Kč + DPH, tj. celkem ve výši 12.100,- Kč. Za společnost [SPOLEČNOST 2] je podepsána obžalovaná [Jméno a Příjmení] a rovněž za oprávněného je podepsána obžalovaná [Jméno a Příjmení]. Ze smlouvy o zřízení služebnosti užívání nemovitosti ze dne 4.2.2016 (čl. 552-3) soud zjistil, že společnost [SPOLEČNOST 2] jako povinný a obžalovaná [Jméno a Příjmení] jako oprávněná uzavřely tuto smlouvu, jíž byla zřízena služebnost užívacího práva k nemovitosti, a to osobní služebnost užívacího práva k jednotce č. xxx v budově č. p. xxx na pozemku parc. č. xxx v katastrální území Xxx xxx, v obci xxx a k ní se vztahujícímu podílu na společných částech budovy č. p. xxx na dobu života oprávněného. Za společnost [SPOLEČNOST 2] je podepsána obžalovaná [Jméno a Příjmení] a rovněž za oprávněného je podepsána obžalovaná [Jméno a Příjmení].

49. Z návrhu na vklad do katastru nemovitostí doručeného na Katastrální úřad hl.m. Prahy dne 8.2.2016 (čl. 1087) vyplývá, že navrhovatelka obžalovaná [Jméno a Příjmení] podala jako členka představenstva katastrálnímu úřadu návrh na vklad práva odpovídajícího věcnému břemeni k bytové jednotce č. xxx nacházející se v budově č. p. xxx na pozemku parc. č. xxx v katastrálním území Xxx xxx, obec xxx, který doložila Smlouvou o zřízení věcného břemene a výpise z obchodního rejstříku. Ze zprávy Katastrálnímu úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrální pracoviště Xxx (čl. 2797) soud zjistil, že návrh na vklad smlouvy se zřízením služebnosti V-1634/2016-402 (k.ú. Xxx, č.p. xxx, st.p. xxx) byl dne 15.3.2016 doručen na Katastrální pracoviště Xxx prostřednictvím pošty, jehož doručovatelem byla [Společnost 9]

50. Součástí spisového materiálu je usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30.3.2017 sp.zn. 14 Cmo 130/2016 (čl. 350-4), ze kterého vyplývá, že vrchní soud opravil zápis statutárního orgánu společnosti [SPOLEČNOST 2]. Dále z tohoto usnesení vyplývá, že soud odmítl odvolání [Osoba 1] i [Osoba 3] a změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh na zápis změn v obchodním rejstříku vedenému u Městského soudu v Praze v oddílu xxx, složce číslo xxx, ze dne 8.1.2016 pod xxx, odmítá, s odůvodněním, že soud prvního stupně nepostupoval správně, pokud provedl

k zápisu navrhované změny společnosti v obchodním rejstříku, když z jeho postupu lze dovodit, že [Jméno a Příjmení] považoval za osobu oprávněnou za společnost jednat a usnesení valné hromady nepovažoval za platné. [Jméno a Příjmení] však v době podání předmětného návrhu na zápis změn ze dne 13.1.2016 již nebyla osobou oprávněnou za společnost jednat, tedy ani vzdát se za společnost odvolání), když rozhodnutím jediného akcionáře v působnosti valné hromady společnosti ze dne 12.11.2015 byla odvolána z funkce člena představenstva, a bylo na místě zvolit postup podle § 86 písm. a) z.v.r. Proto odvolací soud napadené usnesení změnil.

51. Z notářského zápisu NZ 70/2011, N76/2011 ze dne 2.3.2011 a jeho příloh (čl. 1092-1102) vyplývá, že dne 2.3.2011 se konala valná hromada akciové společnosti [SPOLEČNOST 2], na které bylo přijato usnesení o zvýšení základního kapitálu upsáním nových akcií o částku 342.200,- Kč. Dále akcie v počtu 1 ks bude upsána peněžitým vkladem [Osoba 3] a dále bylo rozhodnuto o zvýšení základního kapitálu upsáním nových akcií o částku 18.500.000,- Kč. Akcie v počtu 73 ks budou upsány nepeněžitým vkladem [Osoba 1]. Dále bylo v bodě III. rozhodnuto o spojení více akcií a o štěpení akcie do více akcií. V bodě IV. bylo rozhodnuto o změně stanov s tím, že základní kapitál činí 22.000.000,- Kč a je rozvržen do 44 ks akcií na majitele vydaných v listinné podobě, každá jmenovitá akcie je v hodnotě 500.000,- Kč. Z listiny přítomných (čl. 1099) vyplývá, že v listině přítomných je uveden [Osoba 3] s kmenovými akciemi na majitele č. 1–8, [Jméno a Příjmení] s kmenovými akciemi na majitele č. 9-10. Z prohlášení o splacení vkladu ze dne 28.3.2011 (čl. 1101) soud zjistil, že společnost [SPOLEČNOST 2] prohlásila, že převzala od vkladatele [Osoba 1] nepeněžitý vklad spočívající v jednotce č. xxx nacházející se v budově č. p. xxx na pozemku parc. č. xxx, katastrální území Xxx xxx, obec xxx, jehož vlastnické právo je potvrzeno výpisem z katastru nemovitostí (čl. 1100).

52. Z návrhu na zápis změn zapsaných údajů do obchodního rejstříku ze dne 8.1.2016 (čl. 1718 a násl.) doručeného dne 13.1.2016 soud zjistil, že obžalovaná [Jméno a Příjmení] navrhla zápis změn spočívající ve výmazu člena představenstva [Osoba 2] ke dni 12.11.2015 a mimo jiné své znovuzapsání jako člena představenstva společnosti [SPOLEČNOST 2]. K tomu obžalovaná doložila notářský zápis (čl. 1753-62) – rozhodnutí valné hromady společnosti o zvýšení základního kapitálu, sloučení a štěpení akcií NZ 70/2011, rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 12.11.2015, průvodní dopis a čestné prohlášení akcionářky. V průvodním dopise ze dne 8.1.2016 (čl. 1724) obžalovaná uvedla, že [Osoba 1] není a nemůže být jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2], neboť ona má v majetku 1 listinnou kmenovou akcii společnosti a nárok na vydání 1 listinné kmenové akcie společnosti s nominální hodnotou 131.560,- Kč, a vzhledem k tomu, že [Osoba 1] není jediným akcionářem společnosti, není možné, aby přijímal rozhodnutí jediného akcionáře o změnách v orgánech společnosti. Z čestného prohlášení akcionářky ze dne 8.1.2016 (čl. 1724) soud zjistil, že obžalovaná zde uvádí, že je akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2], kdy jí byla odcizena 1 kmenová listina s nominální hodnotou 500.000,- Kč, a že má nárok na vydání 1 listinné kmenové akcie společnosti [SPOLEČNOST 2] na jméno s nominální hodnotou 131.560,- Kč. Skutečnost, že měla v majetku dvě akcie společnosti [SPOLEČNOST 2] dle obžalované vyplývá z veřejné listiny – notářského zápisu NZ 70/2011, N 76/2011 ze dne 2.3.2011. Současně prohlásila, že tyto akcie na nikoho nepřevedla. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20.1.2016 pod sp.zn. xxx xxx/RD24/MSPH, Fj xxx (čl. 1725) soud zjistil, že obžalovaný byla vyšší soudní úřednicí vyzvána, aby doložila listinu, ze které bude vyplývat, že pan [Osoba 1] nebyl ke dni 12.11.2015 jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2] a listinu, ze které bude vyplývat, že došlo k odcizení akcií paní [Jméno a Příjmení] Z doplnění návrhu obžalované na zápis změn v obchodním rejstříku ze dne 19.1.2016 (čl. 1727) je zřejmé, že obžalovaná doplnila svůj návrh o seznam akcionářů společnosti. V tomto seznamu akcionářů společnosti [SPOLEČNOST 2] (čl. 1727) je uvedeno, že obžalovaná [Jméno a Příjmení] vlastní kmenovou akcii na jméno v hodnotě 500.000,- Kč. Seznam akcionářů je podepsán obžalovanou, která potvrdila správnost seznamu akcionářů. Z doplnění návrhu na zápis změn v obchodním rejstříku ze dne 27.1.2016 (čl. 1732) soud zjistil, že obžalovaná sdělila skutečnost, že

[Osoba 1] není jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2], a že to, že došlo k odcizení akcií [Jméno a Příjmení] vyplývá z notářského zápisu NZ 70/2011, N 76/2011 ze dne 2.3.2011, dále z jejího čestného prohlášení akcionářky, se seznamů akcionářů podepsaného její osobou jako členem představenstva společnosti, z výpisu se seznamu akcionářů navrhovatele a dále obžalovaná předložila oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu podaného na Krajské ředitelství Policie ČR pro hlavní město Prahu. Ve svém podání obžalovaná dále uvedla, že během zákonné lhůty do 30.6.2014 se žádný akcionář s výjimkou její osoby k výměně akcií nedostavil. Uvedla, že to, že je [Osoba 1] jediným akcionářem nemůže v seznamu akcionářů potvrzovat až [Osoba 2] jako osoba, kterou do funkce jmenoval [Osoba 1] jako údajný jediný akcionář. Dále vyjádřila přesvědčení, že rejstříkový soud by měl vycházet ze seznamu akcionářů předloženého její osobou, nikoliv [Osoba 2]. To, že je [Osoba 1] jediným akcionářem, dle jejího tvrzení musí vyplývat z listin sepsaných před jmenováním [Osoba 2] do funkce, tak se však nestalo. Toto doložila částečným výpisem ze seznamu akcionářů ke dni 12.11.2015 podepsané její osobou, v němž je uvedeno, že [Jméno a Příjmení] je vlastníkem jedné kmenové akcie na jméno v hodnotě 500.000,- Kč. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2.2.2016 sp.zn. xxx xxx/RD29/MSPH, Fj xxx (čl. 1735) soud zjistil, že vyšší soudní úředník rozhodl o výmazu statutárního orgánu – člena představenstva [Osoba 2] a jediného akcionáře [Osoba 1] a zapsal členkou představenstva [Jméno a Příjmení] a člena dozorčí rady [Osoba 3].

53. Z oznámení o skutečnostech nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, které je součástí rejstříkového spisu na CD (čl. 2250) soud zjistil, že dne 12.1.2016 podala obžalovaná trestní oznámení, v němž tvrdí, že došlo k odcizení akcií společnosti [SPOLEČNOST 2] z trezoru xxx xxx [Společnost 1] Z usnesení policejního orgánu o odložení věci ze dne 7.3.2019 pod č.j. KRPA-32079-234/TČ-2016-001191 (čl. 2934-44) vyplývá, že podle § 159a odst. 1 tr. řádu byla odložena mimo jiné věc podezření ze spáchání zločinu krádeže podle § 205 odst. 1,4 písm. c) tr. zákoníku týkající se krádeže 7 ks akcií na majitele společnosti [SPOLEČNOST 2], kterého se mohl dopustit [Osoba 1], neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak. Usnesením státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 22.5.2019 pod sp.zn. 1ZN 1204/2016 byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta jako nedůvodná stížnost [Jméno a Příjmení] proti výše uvedenému usnesení policejního orgánu o odložení věci.

54. Ve spise je dále založeno usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2.9.2020 pod sp.zn. 81Cm 10/2016 (čl. 2763-74), ze kterého vyplývá, že návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí [Osoba 1] jako jediného akcionáře společnosti [SPOLEČNOST 2] v působnosti valné hromady ze dne 12.11.2015 byl zamítnut. Odvolací Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 7.12.2021 pod sp.zn. 14Cmo 338/2020 (čl. 4371-8) potvrdil usnesení prvního stupně, když Městský soud v Praze usnesením ze dne 2.9.2020 pod č.j. 81 Cm 10/2016-657 zamítl návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí jediného akcionáře [Osoba 1] v působnosti valné hromady společnosti [SPOLEČNOST 2].

55. Ze smlouvy o nájmu mezi pronajímatelem společností [SPOLEČNOST 2] a nájemcem společností [SPOLEČNOST 1] (čl. 2407-8) uzavřené dne 1.1.2015, soud zjistil, že předmětem nájmu je pronájem jednotky xxx v budově č. p. xxx, v katastrálním území Xxx xxx, obec xxx, nacházející se 5. NP a 6. NP na adrese Xxx xxx, xxx. Nájem započal dne 1.1.2015. Nájemné činilo částku 65.000,- Kč měsíčně splatné nejpozději k 10. dni v měsíci na účet pronajímatele č. xxx. Za obě společnosti podepsala smlouvu obžalovaná [Jméno a Příjmení]. Z nájemních smluv k nemovitosti v Xxx xxx doložených [Osoba 1] (čl. 4766-81) a z hlavní knihy společnosti [SPOLEČNOST 2] týkající se nájemného za roky 2016–2022 (čl. 4683-9) soud zjistil, že společnost [SPOLEČNOST 2] rodinný dům v Xxx xxx pronajímala a měla z ní zisk v daném období 2016–2022. Součástí spisového materiálu je e-mailová komunikace (čl. 3583), ze které vyplývá, že obžalovaná zaslala dne 21.12.2015 email [Osoba 13], v němž mimo jiné uvádí, že společnost [SPOLEČNOST 2] má tři nemovitosti, mimo jiné i byt Xxx xxx, kde ona bydlí a má strach, že přijde o střechu nad hlavou,

kdy konkrétně uvádí, že „zatím nemá páky na to to nějak zaplombovat a pak rodinný dům v Xxx xxx“. Dále uvádí, že vše je v základním kapitálu té společnosti, že by to potřebovala hlídat, má to nastavené, jenže je tam nastrčený současný člen představenstva [Osoba 2], tak se může stát, že to třeba stihne prodat.

56. Obhajoba dále do spisového materiálu předložila **odborné vyjádření** znalecké kanceláře Appraising Alpha ze dne 19.5.2023 (na čl. 5034-42) z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitých věcí. Zadáním bylo zjištění, zda zřízením věcného břemene vzniká na nemovitosti bez dalšího škoda na dotčené nemovitosti. Ze závěru odborného vyjádření, které vycházelo z aktuální právní úpravy v občanském zákoníku, zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, vyhlášky č. 441/2013 Sb., k provedení zákona o oceňování majetku (oceňovací vyhláška) a judikatury, soud zjistil, že obecně lze konstatovat, že zřízením věcného břemene (služebnosti) bez dalšího škoda na dotčené nemovitosti nevzniká. Škoda by mohla vzniknout pouze za předpokladu, že by nemovitost měla být prodána, neboť v takovém případě věcné břemeno (služebnost) by mohlo snižovat prodejní cenu.

57. Dále bylo v rámci dokazování obhajobou soudu předloženo **odborné stanovisko** ze dne 27.10.2023 (na čl. 5537-5531) zpracovatele doc. JUDr. Filipa Melzera, Ph.D., LL.M, za účelem zjištění, zda objektivně nesprávný zápis věcného břemene (služebnosti) do katastru nemovitostí k cizí nemovitosti na základě neplatného právního jednání představuje škodu ve smyslu § 2894 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Ze závěru vyplývá, že objektivně nesprávný zápis věcného břemene (služebnosti) do katastru nemovitostí k cizí nemovitosti na základě neplatného právního jednání sám o sobě nepředstavuje škodu ve smyslu § 2894 odst. 1 OZ, ale může takovou škodu způsobit. Takovou možnou škodou by mohly být náklady, které je třeba vynaložit na dosažení výmazu zápisu. Pouhá ztráta možnosti věc užívat není majetkovou újmou (škodou).

58. Z **vyjádření** znalce Miloše Votočka ze dne 21.11.2024 (na čl. 5739-40) soud zjistil, že dle odborného názoru, zřízením věcného břemene bez dalšího nevzniká škoda na nemovitosti a že na hodnotu nemovitosti nesprávný zápis nemá vliv, zejména pokud toto neplatné právní jednání bude odstraněno před případným převodem vlastnictví, kdy jako škodu by šlo vyčíslit jen náklady na odstranění neplatného stavu. Nicméně připustil, že toto je spíše právní posouzení, které mu ne zcela přísluší.

59. Zmocněnec dále založil do spisu **Realitní ocenění nemovitosti** zpracovatele kanceláře [Společnost 16] [Osoba 14] (na čl. 5750-1) ze dne 22.5.2024. Z jeho závěru soud zjistil, že reálná hodnota nemovitosti a to bytové jednotky č. xxx, v domě č. p. xxx/4, xxx, xxx bez zatížení věcným břemenem činí 75.000.000,- Kč. Cena nájmu by se pohybovala v částce cca 100.000,- Kč. Reálná hodnota shora uvedené nemovitosti, která je zatížena věcným břemenem užívání činí 36.000.000,- Kč.

60. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28.11.2023 pod č.j. 73 Cm 128/2018-148 (na čl. 5600-2) soud zjistil, že žalovaný [Osoba 1] je povinen vydat jeden kus kmenové akcie společnosti [SPOLEČNOST 2] č. 1 na jméno a s nominální hodnotou 500.000,- Kč žalobkyni [Jméno a Příjmení]. Proti tomuto rozsudku si podal žalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Usnesením odvolacího Vrchního soudu v Praze ze dne 12.9.2024 pod č.j. 2 Cmo 41/2024-212 (na čl. 5654-6) byl shora uvedený rozsudek ve věci pod č.j. 73 Cm 128/2018-148 zrušen a věc byla vrácena prvostupňovému soudu k dalšímu řízení, kdy zejména tomuto soudu uložil, aby v rámci svého rozhodnutí přihlédl k rozhodnutí Městského soudu sp.zn. 81 Cm 10/2016 ve znění usnesení Vrchního soudu v Praze pod sp.zn. 14 Cmo 338/2020, ze kterých vyplývá, že dne 12.11.2015 byl [Osoba 1] jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2].

Zamítnuté důkazní návrhy

61. Obhajoba obžalované [Jméno a Příjmení] navrhovala doplnění dokazování o další listinné důkazy, a to vyžádání si po [Osoba 1], [Osoba 3] předložení originálů akcií spol. [SPOLEČNOST 2] platné v době 12. 11. 2015 až únor 2016, smlouvy o převodu akcií spol. [SPOLEČNOST 2] ze dne 19. 2. 2010, prohlášení spol. [Společnost 3] ze dne 17. 6. 2016, separátní dohody o kupní ceně těchto akcií plus, jak byla vypořádána, dále smlouvy o převodu akcií na spol. [Společnost 5] se spol. [Společnost 3] na spol. [Společnost 4], dále potvrzení o zaplacení kupní ceny za akcie, dále vyžádání si po [Osoba 1] předložení komunikace ke spol. [SPOLEČNOST 2], ze které by vyplývalo, že společnost stoprocentně vlastnil v období od r. 2010 do 2016, identifikace částek, které vkládal jako vlastní do spol. [SPOLEČNOST 2] na základní kapitál, což hradí vlastník, na nákup nemovitostí a provoz společnosti vč. příjmu, ze kterého toto bylo hrazeno, identifikace osob, se kterými jednal v pozici vlastníka [SPOLEČNOST 2], dále identifikace osob, které se účastnili sjednávání smlouvy o převodu akcií, dále kompletní účetnictví listin spol. [SPOLEČNOST 2], dále zápis z valných hromad [SPOLEČNOST 2], originálů nájemních smluv v objektu xxx xxx-viz obžaloba, [Osoba 1] předložil nečitelné nájemní smlouvy bez identifikace nájemců, dále výpisů o přijatých platbách nájemného na bankovní účet [SPOLEČNOST 2], dále účetnictví spol. [SPOLEČNOST 4] za r. 2013-2015, dále uložení [Osoba 1] učinit prohlášení o svém majetku k období 12. 11. 2015, zda jeho volný majetek v penězích stačil na úhradu kupní ceny za akcie spol. [SPOLEČNOST 2] a přehrávání nahrávek ze dne 30. 11. 2015 a ze dne 3. 1. 2016.

62. Soud po přihlédnutí k již provedeným důkazům a dané důkazní situace, rozhodl o zamítnutí uvedených důkazních návrhů z důvodu nadbytečnosti takového dokazování, kdy provádění navržených výslechů by nepřineslo žádné nové poznatky relevantní pro projednávanou věc, kdy výlučné postavení [Osoba 1] jako jediného akcionáře bylo bez jakýchkoli pochyb provedenými důkazy prokázáno, a prováděním dalších důkazů by došlo toliko ke zbytečnému prodloužení hlavního líčení. Takový postup by byl v rozporu se zásadou rychlosti řízení a procesní ekonomie.

Odůvodnění výroků o vině

63. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalované žalovaným jednáním byla nade vši pochybnost prokázána, a to tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

64. Ze svého protiprávního jednání pod bodem ad I. je obžalovaná usvědčována zejména svědeckými výpověďmi [Osoba 1] a [Osoba 3], kdy tito svědci vypovídali v podstatných bodech zcela shodně. Popsali historii vzniku společnosti [SPOLEČNOST 2], její strukturu a zejména skutečnost, že od počátku byl jediným akcionářem [Osoba 1] Věrohodnost těchto výpovědí potvrzují i shora uvedené listinné důkazy, zejména výpis z obchodního rejstříku společnosti [SPOLEČNOST 2], Smlouvy o převodu akcií ze dne 19.2.2010, z Notářského zápisu č. NZ 70/2011 a zejména pak z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2.9.2020 pod sp.zn. 81 Cm 10/2016, ve znění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7.12.2021 pod sp.zn. 14Cmo 338/2020, které nabylo právní moci dne 7.12.2021, a kterým bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno, o zamítnutí návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí [Osoba 1] jako jediného akcionáře v působnosti valné hromady ze dne

12.11.2015. Z uvedených důkazů bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaná s účinností ode dne 12.11.2015 byla odvolána z funkce předsedkyně představenstva společnosti [SPOLEČNOST 2], o čemž se dozvěděla nejpozději ke dni 23.11.2015, jak potvrzují svědecké výpovědi [Osoba 1] a [Osoba 3]. Pochybnosti prezentované obžalovanou o platnosti jejího odvolání z funkce předsedkyně představenstva společnosti, byly zcela vyvráceny shora uvedenými listinnými důkazy, zejména pak shora citovaným civilním pravomocným rozhodnutím. V rámci obhajoby obžalované nebyla prokázána skutečnost, že by byla akcionářkou společnosti [SPOLEČNOST 2], neboť neprokázala, že by akcie společnosti nabyla. Její tvrzení byla navíc vyvrácena i rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 12.9.2024 pod č.j. 2Cmo 41/2024-212 (viz shora), kterým byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28.11.2023 pod č.j. 73Cm 128/2018-148 (viz shora), kterým bylo původně rozhodnuto o povinnosti žalovaného [Osoba 1] vydat jednoho kusu kmenové akcie společnosti [SPOLEČNOST 2] č. 1 na jméno a s nominální hodnotou 500.000,- Kč žalobkyni [Jméno a Příjmení]. Shora citovaným usnesením odvolacího Vrchního soudu v Praze pod č.j. 2Cmo 41/2024-212, byl rozsudek zrušen a věc byla vrácena prvostupňovému soudu k dalšímu řízení, se závazným pokynem, aby soud při svém rozhodnutí přihlédl k pravomocnému rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp.zn. 81Cm 10/2016 ve znění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14Cmo 338/2020, tedy k pravomocnému rozhodnutí, že [Osoba 1] byl v předmětné době, dne 12.11.2015 jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2]. Uvedeným rozhodnutím, tak byla opětovně vyvráceno tvrzení obžalované, že byla akcionářkou uvedené společnosti a že listina přítomných na valné hromadě, kterou navíc vytvářela a podepsala sama obžalovaná, a ve které uvádí, že vlastní jednu kmenovou akcii na jméno v hodnotě 500.000,- Kč neprokazuje její vlastnické právo k předmětným akciím, neboť se nejedná o způsobilý a platný titul k nabytí akcií společnosti, kdy neobsahuje žádný projev k převodu akcií. Z uvedených důkazů má soud za prokázané, že jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2] je [Osoba 1]. Z obchodního rejstříku byla obžalovaná jako člen představenstva společnosti vymazána ke dni 20.11.2015. Nejpozději dne 23.11.2015, jak potvrdili shora uvedení svědci ([Osoba 1] a [Osoba 3]) si tak obžalovaná musela být vědoma, že nemůže společnost [SPOLEČNOST 2] zastupovat. Navíc s ohledem na svou profesi, jakožto xxx specializující se na obchodní a korporátní právo, si musela být vědoma, že rozhodnutí o odvolání z funkce předsedkyně představenstva je platné, a to obecně nejméně do doby, než soud v příslušném řízení rozhodne o neplatnosti jediného akcionáře. Vyslovit neplatnost rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady může pouze soud ve zvláštním řízení zahájeném na návrh některé z oprávněných osob. Dokud tak soud neučiní, je nutné na takové rozhodnutí pohlížet jako na platné a přiznat mu právní účinky. Přesto obžalovaná, i přes výzvu jediného akcionáře společnosti [SPOLEČNOST 2] [Osoba 1], aby odevzdala účetnictví, banky a všechny případy, kde zastupovala ona i [Osoba 3] předmětnou společnost, prostřednictvím internetové bankovnictví převedla z účtu společnosti [SPOLEČNOST 2] č.: xxx částku 1.121.232,- Kč na svůj osobní účet č.: xxx. S obhajobou obžalované, která převod finančních prostředků v zásadě nepopírá, se soud nemůže v žádném případě ztotožnit, neboť se jednoznačně jednalo o finanční prostředky společnosti [SPOLEČNOST 2]. Ani vlastník obchodního podílu nebo některých z akcií společnosti nemůže nakládat, respektive svévolně vyvádět finanční prostředky patřící této společnosti na svůj osobní účet. Tudíž její obhajoba, že tak konala v důsledku složité rodinné osobní situace, kdy chtěla zabránit tomu, aby přišla o svůj majetek, se jeví jako zcela lichá, neboť uvedené finanční prostředky byly majetkem společnosti, na které neměla obžalovaná jako fyzická osoba žádný zákonný nárok.

65. Ze svého protiprávního jednání uvedeného pod bodem ad II. 1,2) je obžalovaná usvědčována shodně jako u skutku pod bodem ad I.) shora uvedenými svědeckými výpověďmi, zejména [Osoba 1], [Osoba 3], a dále listinnými důkazy shora konkretizovanými ohledně jediného akcionáře společnosti [SPOLEČNOST 2], a znaleckými posudky z oboru ekonomiky, odvětví oceňování nemovitostí zpracované znalcem Ing. Tomášem Jandou a znalcem Mgr. Ing. Ivanem Zachem, ohledně ohodnocení věcného břemene na nemovitostí bytu Xxx a domu v Xxx xxx, kdy soud v průběhu dokazování neshledal žádnou skutečnost či okolnost, která by tyto důkazy zpochybňovala a činila nevěrohodnými. Z provedeného dokazování, jak bylo výše uvedeno, bylo jednoznačně prokázáno, že jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2] je [Osoba 1]. Obžalovaná vědoma si této skutečnosti, se záměrem získat přístup ke společnosti [SPOLEČNOST 2], zejména k nemovitostem ve vlastnictví této společnosti a obohatit se, přeložila rejstříkovému soudu dokumenty, které měly prokazovat, že vlastníkem akcií společnosti [SPOLEČNOST 2] je obžalovaná. Vedle návrhu změn v zápisu v obchodním rejstříku ze dne 8.1.2016, ve kterém navrhla změnu zápisu spočívající ve výmazu člena představenstva [Osoba 2] ke dni 12.11.2015 a mj. znovu zapsání jako člena představenstva společnosti [SPOLEČNOST 2], dále předložila notářský zápis – rozhodnutí valné hromady společnosti o zvýšení základního kapitálu, sloučení a štěpení akcií NZ 70/2011, rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 12.11.2015, čestné prohlášení akcionářky, s tím, že jí byla držitelkou jedné akcie předmětné společnosti, která jí byla odcizena, a dále průvodní dopis ze dne 8.1.2016, ve kterém tvrdila, že [Osoba 1] nemůže být jediným akcionářem společnosti [SPOLEČNOST 2], neboť ona vlastní jednu akcii této společnosti, a proto [Osoba 1] nemohl přijímat rozhodnutí jediného akcionáře o změnách v orgánech společnosti. Následně obžalovaná svůj návrh doplnila dne 19.1.2016 zasláním rejstříkovému soudu seznamu akcionářů, ve kterém bylo prezentováno, že obžalovaná vlastní kmenovou akcii na jméno v hodnotě 500.000,- Kč, jehož správnost potvrdila svým podpisem. Dále bylo zjištěno, že obžalovaná svůj návrh na změnu zápisu v OR dne 27.1.2016 doplnila sdělením, že skutečnost o její osobě odcizení akcií vyplývá z notářského zápisu NZ 70/2011, N 76/2011 ze dne 2.3.2011. Obžalovaná ačkoli si byla vědoma, že žádné akcie nevlastní a že jí nebyly odcizeny, uvedla rejstříkový soud v omyl, aby dosáhla svého znovu zapsání do obchodního rejstříku jakožto předsedkyně představenstva této společnosti, bez vědomí jediného akcionáře [Osoba 1], a to za účelem toho, aby mohla nakládat s nemovitým majetkem společnosti [SPOLEČNOST 2], což potvrdila i její předchozí emailová komunikace. Skutečnost, že by vlastnila akcie společnosti [SPOLEČNOST 2] nepředložila žádný důkaz. Toto její tvrzení zcela vyvrací kromě výpovědi svědka [Osoba 1], zejména výpověď jejího dlouholetého kolegy [Osoba 3]. Ani tvrzení obžalované, že jí byly akcie odcizeny, nebylo žádným důkazem potvrzeno, naopak policejní orgán odložil trestní oznámení obžalované ohledně údajné krádeže akcií společnosti [SPOLEČNOST 2] z trezoru advokátní kanceláře. S ohledem na shora uvedené listinné důkazy a výpovědi [Osoba 1] a [Osoba 3] má soud za prokázané, že obžalovaná vykonávala na valné hromadě akcionářská práva jako nepřímý zástupce skutečného vlastníka společnosti [Osoba 1] a že nebyla a není akcionářkou společnosti [SPOLEČNOST 2]. Toto její protiprávní jednání vyústilo ve vadné rozhodnutí rejstříkového soudu, který svými nepravdivými tvrzeními uvedla v omyl. Rejstříkový soud, rozhodnutím vyššího soudního úředníka na základě předložených dokumentů, jejichž pravdivost soud nezkoumá, zapsal obžalovanou opětovně jako předsedkyni představenstva společnosti [SPOLEČNOST 2] ke dni 2.2.2016. Velmi krátce na to obžalovaná dne 4.2.2016 uzavřela v úmyslu se obohatit smlouvy o zřízení doživotního užívání nemovitostí v majetku této společnosti, a to na bytovou jednotku č. xxx v xxx v ulici Xxx za částku 18.150,- Kč a na nemovitost v Xxx xxx v obci Xxx č. xxx za částku 12.100,- Kč, které předložila příslušným

katastrálním úřadům. Tvrzení obžalované, že smlouvy o zřízení služebnosti užívání k uvedeným nemovitostem či návrhy na vklad do katastru nemovitostí těchto smluv připravoval či psal její tehdejší kolega [Osoba 3], bylo zcela vyvráceno jeho svědeckou výpovědí, kdy vyloučil, že by o zřizování služebnosti vůbec něco věděl. V kontextu shora uvedených důkazů, které s výpovědí tohoto svědka korespondují, nemá soud o věrohodnosti výpovědi tohoto svědka pochybnosti. Katastrální úřady následně provedly zápis věcných břemen do katastru nemovitostí. Kromě shora uvedených smluv o zřízení věcných břemen, obžalovaná ničím nedoložila, že skutečně zaplatila za zřízení věcných břemen výše uvedené částky. O této skutečnosti obžalovaná nepředložila žádný důkaz, ani o tom, že by tyto částky byly zaevidovány do účetnictví společnosti. Obžalovaná v úmyslu sebe obohatit uvedla v omyl rejstříkový soud, ačkoli věděla, že byla odvolána z funkce statutárního orgánu společnosti, a není oprávněna ji zastupovat. A to vše učinila v úmyslu, aby mohla uzavřít smlouvy o zřízení věcného břemene na nemovitostech, a aby prokázala před katastrálními úřady své údajné oprávnění jednat jménem společnosti [SPOLEČNOST 2], a této způsobila škodu velkého rozsahu. Při stanovení výše způsobené škody vycházel soud ze znaleckých posudků z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady nemovitosti zejména č. 2961-81/19 a č. 2963-84/19 vypracovaných znalcem Ing. Tomášem Jandou, který je pro obžalovanou příznivější a vypracovaný podle v inkriminované době platné právní úpravy, a který hodnotu obou nemovitostí zřízením služebnosti snížil u bytu Xxx (xxx) o částku 11.400.000,- Kč a domu v obci Xxx čp. xxx (xxx xxx) o částku 2.916.000,- Kč. Shora uvedená odborná vyjádření předložená obhajobou v rámci dokazování před soudem, otázku věcných břemen posuzovala pouze v obecné rovině, kdy se jednalo o rozbor platné právní úpravy. Závěry těchto odborných vyjádření byly zcela a bezpochyby vyvráceny shora uvedenými znaleckými posudky, které nejenže vznik škody na nemovitostech na nichž byla zřízena věcná břemena potvrdili, ale i vysvětlitelným a logickým postupem vyčíslili.

66. Pokud jde o otázku způsobené škody v důsledku ušlého zisku za nehrazení nájemného má soud za to, že pokud jde o nemovitost v Xxx xxx, tuto fakticky obžalovaná v období předcházející znovuzapsání obžalované jakožto předsedkyně představenstva do obchodního rejstříku, tj. od dne 2.2.2016, do zahájení trestního stíhání, tj. do 18.1.2021, neužívala, neobývala, neboť k této neměla fyzicky přístup. Naopak svědek [Osoba 1] u soudu vypověděl, že tuto sám během předmětné době pronajímal a nadále pronajímá třetí osobě. Z uvedeného má soud za to, že ke škodě způsobené na ušlém zisku v podobě ušlého zisku na nájemném nedošlo. Nadto má soud za to, že ke vzniku škody na neuhrazení nájemného jak za nemovitost v Xxx xxx, tak za bytové jednotky Xxx v Praze nedošlo, neboť tato je již obsažena ve škodě způsobené za zřízení věcného břemene.

Právní kvalifikace

67. Pokud jde o subjektivní stránku trestné činnosti, má soud za prokázané, že obžalovaná [Jméno a Příjmení] jednala v úmyslu přímém, a to za účelem svého obohacení. Obžalovaná totiž věděla, že Rejstříkový soud i poškozenou společnost [SPOLEČNOST 2] uvádí v omyl, kdy vystupovala a prezentovala se jako předsedkyně představenstva této společnosti a majitelkou akcie, kdy věděla, že jedná protiprávně a svým jednáním porušuje zájem chráněný trestním zákonem ve snaze se obohatit. Takto přitom postupovala soustavně, záměrně, vůči více osobám, tedy zájem chráněný trestním zákonem porušit chtěla.

68. V posouzení otázky, zda osobu uvedenou v omyl může být rejstříkový soud, odkazuje soud na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.9.2020 sp.zn 3Tdo 946/2020, z něhož vyplývá, že procesní

úprava doznala zásadní změnu v tom směru, že byl v roce 2005 opuštěn tzv. věcný přezkum a byl zaveden princip registrační. Dokazování se v rejstříkovém řízení neprovádí. Registrační princip nedává rejstříkovému soudu prostor k tomu, aby byly zajišťovány sporné skutečnosti tak, jako je tomu v občanskoprávním řízení, ať už sporném či nesporném. Zavedením přezkumu pouze formálních předpokladů návrhu se přenesla část odpovědnosti za správnost zápisů na zapsané osoby, čímž došlo k oslabení úlohy rejstříkového soudu jako garanta souladu zápisu s právním řádem. Předmětem přezkumu rejstříkového soudu nejsou skutečnosti z listin vyplývající, případně způsobe, jakým byly opatřeny. Rejstříkový soud rozhoduje zásadně bez jednání a dominující je zásada písemnosti. Je vyloučena zásada kontradiktornosti řízení. Rejstříkový soud se tak blíží obsahem své činnosti správnímu orgánu vykonávajícímu funkci soudního orgánu. Navíc i osoby, které u rejstříkového soudu až na výjimky vykonávají veškerou rozhodovací činnost, jsou vyšší soudní úředníci, nikoli nezávislí soudci. Rejstříkový soud tak může těžko zjistit pravý stav věci, k čemuž má navíc vzhledem k lhůtám minimální prostor. V tomto ohledu má proto řízení před rejstříkovým soudem do značné míry shodný charakter jako řízení před správním orgánem, u kterého judikatura Nejvyššího soudu jeho uvedení v omyl připouští. (dále viz rozhodnutí NS ČR spzn 5Tdo 533/2018, NS ČR sp.zn. 11Tdo 229/2004, NS ČR ze dne 16.6.2011 sp.zn. TPJN 305/2010, NS ČR sp.zn. 3Tdo 709/2010, NS ČR č. 24/2006 Sb. o soudních rozhodnutí, NS ČR sp.zn. 8Tdo 42/2004, NS ČR sp.zn. 3Tdo 1247/2009, NS ČR sp.zn. 29 Cdo 1759/2008). Dle Nejvyššího soudu osoba poškozená trestným činem podvodu a osoba uvedená v omyl nemusí být totožná. Trestným činem podvodem může být dotčeno až pět osob, a to pachatel, osoba uváděná v omyl (nebo osoba, jejíhož omylu pachatel využívá nebo jí zamlčuje podstatné skutečnosti), osoba provádějící majetkovou dispozici, osoba poškozená a osoba obohacená. V omyl může být uveden i rejstříkový soud při provedení zápisu změnu v obchodním rejstříku. Rejstříkový soud tedy může být subjektem, který byl uveden v omyl trestným činem podvodu.

69. Zločin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, *kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou*. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 5 písm. a) citovaného ustanovení pak svým jednáním naplní ten, *kdo způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu*. Škodou velkého rozsahu se ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku rozumí škoda dosahující částky nejméně 10 000 000 Kč.

70. Škodou na cizím majetku je újma majetkové hodnoty, tj. dle soudu jednak vyvedená částka z účtu společnosti a dále hodnota nemovitostí, o kterou zřízením věcných břemen klesla. Jedná se o zmenšení hodnoty majetku. Je nepodstatné, zda měl či neměl vlastník v úmyslu nemovitosti prodat, neboť hodnota a obchodovatelnost daných nemovitostí na trhu dle znalce klesla ve chvíli, kdy byla věcná břemena doživotního užívání zřízena. Zároveň však bylo omezeno hospodářské využití nemovitosti v xxx, kde obžalovaná bydlela a bydlí do současné doby.

71. Po provedeném dokazování má soud za to, že obžalovaná svým jednáním nenaplnila skutkovou podstatu trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1,3 tr. zákoníku ve znění účinném od 1.10.2020, neboť jak bylo prokázáno obžalovaná nebyla statutárním orgánem a nevykonávala tak jeho práva ani povinnosti. Podle § 220 tr. zákoníku může být pachatelem tohoto trestného činu jen fyzická osoba, která je nositelem zákonem uložené nebo smluvně převzaté povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek. Jedná se o speciální subjekt

ve smyslu § 114 odst. 1 tr. zákoníku, jehož zavazuje uvedená povinnost vzhledem k určité funkci nebo postavení. Shora uvedeným jednáním pod bodem ad I. a II. dospěl soud k závěru, že obžalovaná naplnila svým jednáním jak po subjektivní, tak i objektivní stránce trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, kdy jde o pokračující jednání ve smyslu § 116 tr. zákoníku, neboť jde o jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky jsou vedeny jednotným záměrem, v blízké časové souvislosti a předmětem útoku byla jedna společnost [SPOLEČNOST 2], k jejíž škodě se obžalovaná obohatila. V právní větě soud v rámci vyhlášení chybně vyhlásil, že shora uvedeným jednáním obžalovaná způsobila na cizím majetku značnou škodu, kdy správně dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, měla právní věta znít, že jednáním pod body ad I. a II.) se obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

72. Soud se v souladu se zásadou subsidiarity trestněprávní represe zabýval rovněž společenskou škodlivostí jednání obžalované a dospěl k závěru, že v posuzovaném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, a je tak odůvodněno uplatnění odpovědnosti trestněprávní.

Odůvodnění uložených trestů

73. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud z ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl jak k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, tak i k poměrům obžalované, jejímu dosavadnímu způsobu života a možnosti její nápravy. Dále vzal v úvahu chování obžalované po činu a jejich postoj ke spáchaným trestným činům v trestním řízení.

74. K osobě obžalované soud zjistil, že od 1.3.2016 do současné doby podniká ve své [Společnost 9], kde je jediným společníkem. Výši svého měsíčního zisku odmítla soudu sdělit, toliko uvedla, že prakticky veškerý zisk užije na pokrytí řady sporů, které vede zejména s bývalým manželem. Žádné jiné trestní řízení proti ní vedeno není, má jednu vyživovací povinnost, kdy aktuálně byl syn svěřen do péče otce.

75. Obžalované je ukládán trest za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, za který zákon stanoví trestní sazbu trestu odnětí svobody v rozmezí pět až deset let.

76. Ve prospěch obžalované hovoří skutečnost, že jde o osobu dosud soudně netrestanou, která před spácháním trestného činu vedla řádný život *(§41 písm. p tr. zákoníku*). Naproti tomu v neprospěch obžalované soud přihlédl ke skutečnosti, že se k trestnému činu nedoznala a neprojevila žádnou sebereflexi, či kroky směřující ke zmírnění následků svého protiprávního jednání. Dále soud přihlédl k přitěžující okolnosti spočívající v tom, že obžalovaná trestný čin spáchala s rozmyslem *(§42 písm. a) tr. zákoníku*), ze ziskuchtivosti *(§42 písm. b) tr. zákoníku)* a trestným činem způsobila vyšší škodu *(§42 písm. l) tr. zákoníku)* a dále k tomu, že se protiprávního jednání dopustila více útoky.

77. Po zvážení všeho uvedeného a s přihlédnutím ke shora konstatovanému stupni společenské škodlivosti jednání obžalované, a zejména ke skutečnosti, že soud nemohl přihlédnout k polehčující okolnosti spočívající v doznání obžalované a projevení alespoň minimální sebereflexe, dospěl soud k závěru, že v daném případě je jediným možným trestem trest nepodmíněný, neboť z hlediska individuálně preventivní funkce trestu by v daném případě nepostačilo uložení trestu podmíněného, kdy by nebyl takový postup v souladu s represivní funkcí trestu, když by uložený

trest neodpovídal závažnosti spáchaného trestného činu. Trest pak byl vyměřen, s přihlédnutím k její dosavadní bezúhonnosti, podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku, při samé spodní hranici zákonné trestní sazbě, která v daném případě činí pět až deset let, tedy ve výměře pěti let, kdy má za to, že pouze trest i této výměře splní požadovaný účel a povede k její nápravě. Pro výkon tohoto trestu byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, když pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou nebyly splněny zákonné podmínky. Vzhledem k tomu, že obžalovaná se posuzované trestné činnosti dopustila a prezentovala jako jednatelka společnosti, vyslovil soud obžalované rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti na přiměřeně dlouhou dobu v trvání pěti let.

78. Vzhledem k tomu, že se k trestnímu řízení řádně a včas jako poškozená připojila společnost [SPOLEČNOST 2], IČO: xxx, a po provedeném dokazování bylo prokázáno, že k jí nárokované škodě došlo v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalované, postupoval soud v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu a uložil obžalované, aby nahradila poškozené společnosti způsobenou škodu. Při stanovení výše škody soud vycházel zejména z výpovědí svědků [Osoba 1] , znaleckých posudků z oboru ekonomiky a listinných důkazů, výpisů z účtů, kdy tyto byly ve vzájemné škodě, a tudíž soud o jejich věrohodnosti nemá pochyb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze podat odvolání do osmi dnů** ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v této lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout a) **státní zástupce** pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabrání věci, d) **poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody**, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně **vzdaly**.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, vzniká poškozenému možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha, 27. listopadu 2024

JUDr. Veronika Cukerová
předsedkyně senátu